St. II IV. p. 419

b

Καὶ ὁ ᾿Αδείμαντος ὑπολαβών, Τί οὖν, ἔφη, ὧ Σώκρατες, α απολογήση, εάν τίς σε φη μη πάνυ τι ενδαίμονας ποιείν τούτους τοὺς ἄνδρας, καὶ ταῦτα δι' ξαυτούς, ὧν ξστι μὲν ή πόλις τη άληθεία, οἱ δὲ μηδὲν ἀπολαύουσιν ἀγαθὸν τῆς πόλεως, οξου άλλοι άγρούς τε κεκτημένοι και οικίας οικοδομού- 5 μενοι καλάς και μεγάλας, και ταύταις πρέπουσαν κατασκευήν κτώμενοι, και θυσίας θεοίς ίδίας θύοντες, και ξενοδοκούντες. και δή και α νυνδή συ έλεγες, χρυσόν τε και άργυρον κεκτημένοι καὶ πάντα όσα νομίζεται τοῖς μέλλουσιν μακαρίοις είναι; άλλ' άτεχνως, φαίη άν, ώσπερ επίκουροι μισθωτοί έν 10 τη πόλει φαίνονται καθήσθαι οὐδεν άλλο ή φρουρουντες.

Ναί, ήν δ' έγώ, και ταθτά γε έπισίτιοι και οὐδε μισθον πρός τοις σιτίοις λαμβάνοντες ώσπερ οι άλλοι, ώστε οιδ' άν αποδημήσαι βούλωνται ίδια, εξέσται αὐτοῖς, οὐδ' εταίραις διδόναι, οὐδ' ἀναλίσκειν ἄν ποι βούλωνται ἄλλοσε, οἶα δη ς οί εὐδαίμονες δοκούντες είναι ἀναλίσκουσι, ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαθτα συγνά της κατηγορίας απολείπεις.

'Αλλ', ή δ' ος, ξστω καὶ ταῦτα κατηγορημένα. Τί οῦν δη ἀπολογησόμεθα, φής;

Nal.

Τον αυτον οιμον, ην δ' έγω, πορευόμενοι ευρήσομεν, ως έγφμαι, α λεκτέα. Ερούμεν γαρ ότι θαυμαστόν μέν αν ούδεν είη εί και ούτοι ούτως εύδαιμονέστατοί είσιν, ού τ μην πρός ταυτο βλέποιτες την πόλιν οικίζομεν, όπως ξι

420 a.2 Inigition AFD M Athenaeus: Infortor ci. Cobet Βάνοντες Εσπερ οί άλλοι Λ D M : Εσπερ οί άλλοι λαμβάνοντες F : Εσπερ ol άλλοι λαβόντες Athenacus

ο۰

τι ήμιν έθνος έσται διαφερόντως εύδαιμον, άλλ' όπως ότι μάλιστα όλη ή πόλις. ψήθημεν γὰρ ἐν τῆ τοιαύτη μάλιστα αν εύρειν δικαιοσύνην και αθ έν τη κάκιστα οικουμένη c άδικίαν, κατιδόντες δὲ κρίναι αν ὁ πάλαι (ητοῦμεν. νῦν μεν ουν, ως οιόμεθα, την ευδαίμονα πλάττομεν ουκ άπολαβόντες όλίγους έν αὐτη τοιούτους τινάς τιθέντες, άλλ' όλην αυτίκα δε την εναντίαν σκεψόμεθα. ώσπερ οθν 5 αν εί ήμας ανδριάντα γράφοντας προσελθών τις έψεγε λένων ὅτι οὐ τοῖς καλλίστοις τοῦ ζώου τὰ κάλλιστα φάρμακα προστίθεμεν—οι γαρ όφθαλμοι κάλλιστον ον ούκ δστρείω εναληλιμμένοι είεν άλλα μέλανι-μετρίως αν εδοd κουμεν πρός αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι λέγοντες· "* Ω θαυμάσιε, μη οίου δείν ημάς ούτω καλούς όφθαλμούς γράφειν, ώστε μηδε όφθαλμούς φαίνεσθαι, μηδ' αὖ τάλλα μέρη, άλλ' άθρει εί τὰ προσήκοντα εκάστοις ἀποδιδόντες τὸ ὅλον 5 καλου ποιοθμευ και δη και υθυ μη αυάγκαζε ήμας τοιαύτην εὐδαιμονίαν τοῖς φύλαξι προσάπτειν, ἡ ἐκείνους πᾶν μᾶλλον e ἀπεργάσεται ἡ φύλακας. ἐπιστάμεθα γὰρ καὶ τοὺς γεωργούς ξυστίδας αμφιέσαντες και χρυσον περιθέντες προς ήδουην εργάζεσθαι κελεύειν την γην, και τους κεραμέας κατακλίναντες έπι δεξιά πρός το πύρ διαπίνοντάς τε καί 5 εὐωχουμένους, τὸν τροχὸν παραθεμένους, ὅσον αν ἐπιθυμῶσι κεραμεύειν, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας τοιούτω τρόπω μακαρίους ποιείν, ΐνα δη όλη η πόλις εὐδαιμονη. άλλ' ήμας μη ούτω νουθέτει ώς, αν σοι πειθώμεθα, ούτε ό γεωργός γεωργός 421 έσται ούτε ο κεραμεύς κεραμεύς ούτε άλλος ούδείς ούδεν έχων σχήμα έξ ών πόλις γίγνεται. άλλα των μεν άλλων έλάττων λόγος· νευρορράφοι γαρ φαῦλοι γενόμενοι καὶ διαφθαρέντες καὶ προσποιησάμενοι είναι μὴ όντες πόλει

C3 τιθέντες A F M: θέντες D C4 σκεψόμεθα A D M: σκεψώμεθα <math>F C5 ἀνδριάντα F et Lex. Rhet. Bekk. 210. 15, 211. 14: ἀνδριάντας A D M: F Ε4 κατακλίναντες A F D: ἐπικλίναντες <math>M: ἐπιδεξια A: ἐπὶδεξια A: ἐπὶδεξια D: ἐποδεξια AD M: σκεμά <math>A: ἐπὶδεξια A: ἐπὶδεξια A: ἐπὶδεξια A: ἐπὶδεξια AD M: σκεμά <math>A: ἐπὶδεξια A: ἐπὶδεξια AD M: σκεμά <math>A: ἐπὶδεξια AD M: σκεμά D: ἐπικλίναντες M: ἐπιδεξια AD M: σκεμά Δ: ἐπὶδεξια AD M: σκεμά Δ: ἐπὶδε

5

ουδέν δεινόν, φύλακες δε νόμων τε και πόλεως μη όντες 5 άλλα δοκούντες όρας δη ότι πασαν άρδην πόλιν απολλύασιν, καὶ αὖ τοῦ εὖ οἰκεῖν καὶ εὐδαιμονεῖν μόνοι τὸν καιρὸν έχουσιν." εἰ μὲν οὖν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιούμεν ήκιστα κακούργους της πόλεως, δ δ' έκείνο λέγων b γεωργούς τινας καὶ ώσπερ ἐν πανηγύρει ἀλλ' οὐκ ἐν πόλει έστιάτορας εὐδαίμονας, ἄλλο ἄν τι ἡ πόλιν λέγοι. σκεπτέον ούν πότερον πρός τούτο βλέποντες τούς φύλακας καθιστώμεν, όπως ότι πλείστη αὐτοῖς εὐδαιμονία έγγενήσεται, ς η τοῦτο μέν είς την πόλιν όλην βλέποντας θεατέον εί έκείνη εγγίγνεται, τους δ' επικούρους τούτους και τους φύλακας έκεινο αναγκαστέον ποιείν και πειστέον, όπως ότι ο αριστοι δημιουργοί του ξαυτών ξργου ξσονται, και τους άλλους απαυτας ώσαύτως, καὶ οῦτω συμπάσης τῆς πόλεως αθξανομένης και καλώς οικιζομένης ξατέον όπως ξκάστοις τοις έθνεσιν ή φύσις αποδίδωσι του μεταλαμβάνειν εὐδαι- 5 uovlas.

'Αλλ', ή δ' ΰς, καλώς μοι δοκείς λέγειν.

'Αρ' οὖν, ἢν δ' ἐγώ, καὶ τὸ τούτου ἀδελφὸν δόξω σοι μετρίως λέγειν;

Τί μάλιστα;

Τοὺς ἄλλους αὖ δημιουργοὺς σκόπει εὶ τάδε διαφθείρει, \mathbf{d} ὥστε καὶ κακοὺς γίγνεσθαι.

Τὰ ποῖα δὴ ταῦτα:

Πλοῦτος, ην δ' έγώ, καὶ πενία.

Πως δή:

*Ωδε. πλουτήσας χυτρεύς δοκεί σοι έτ' εθελήσειν επιμελείσθαι της τέχνης;

Οὐδαμῶς, ἔφη.

α 7 αδ ... α 8 έχουσιν Α F M: αν ... έχωσιν D b2 γεωργούε] αργούε ci. Η. Richards b3 εὐδαίμονας Α D: καὶ εὐδαίμονας Γ λόγοι Α D M: λόγοις F d: διαφθείρει F D M Stobacus: διαφόρει Α d2 ἄστε Α D M Stobacus: ώς F d6 δοκεῖ σοι έτ΄ ἐθελήσειν Flartman: δοκεῖ σοι έτι θελήσειν Α D M Stobacus: έτι δοκεῖ σοι θελήσειν F

'Αργὸς δὲ καὶ ἀμελης γενήσεται μᾶλλον αὐτὸς αῦτοῦ; Πολύ γε.

Οὐκοῦν κακίων χυτρεὺς γίγνεται;

Καὶ τοῦτο, ἔφη, πολύ.

Καὶ μὴν καὶ ὄργανά γε μὴ ἔχων παρέχεσθαι ὑπὸ πενίας ἤ τι ἄλλο τῶν εἰς τὴν τέχνην τά τε ἔργα πονηρότερα ε ἐργάσεται καὶ τοὺς ὑεῖς ἢ ἄλλους οῦς ἂν διδάσκῃ χείρους δημιουργοὺς διδάξεται.

Πῶς δ' οὔ;

Υπ' ἀμφοτέρων δή, πενίας τε καὶ πλούτου, χείρω μὲν 5 τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, χείρους δὲ αὐτοί.

Φαίνεται.

Ετερα δή, ως ξοικε, τοις φύλαξιν ηθρήκαμεν, α παντί τρόπφ φυλακτέον ὅπως μήποτε αθτους λήσει είς την πόλιν παραδύντα.

Τὰ ποῖα ταῦτα;

422 Πλοῦτός τε, ἢν δ' ἐγώ, καὶ πενία· ὡς τοῦ μὲν τρυφὴν καὶ ἀργίαν καὶ νεωτερισμὸν ἐμποιοῦντος, τῆς δὲ ἀνελευθερίαν καὶ κακοεργίαν πρὸς τῷ νεωτερισμῷ.

Πάνυ μεν οὖν, εὄφη. τόδε μέντοι, ὧ Σώκρατες, σκόπει, 5 πῶς ἡμῶν ἡ πόλις οἵα τ' ἔσται πολεμεῖν, ἐπειδὰν χρήματα μὴ κεκτημένη ἢ, ἄλλως τε κὰν πρὸς μεγάλην τε καὶ πλουσίαν ἀναγκασθὴ πολεμεῖν.

Δηλου, ην δ' έγω, ὅτι πρὸς μὲν μίαν χαλεπώτερου, b πρὸς δὲ δύο τοιαύτας ῥᾶου.

Πως είπες: η δ' ος.

Πρωτον μέν που, εἶπον, ἐὰν δέῃ μάχεσθαι, αρα οὐ πλουσίοις ἀνδράσι μαχοῦνται αὐτοὶ ὄντες πολέμου ἀθληταί;

d 13 παρέχεσθαι secl. Cobet : πορίζεσθαι ci. Herwerden d 14 τά τε A F M : τότε D θ 2 διδάξεται] διδάξει ci. Cobet θ 6 φαίνεται] φαίνονται Stobaeus θ 8 λήσει A D : λήση F Eusebius Stobaeus θ 7 τὰ ποῖα F Eusebius Stobaeus ποῦα A D α 1 τε οm. Stobaeus πρυφήν A D Eusebius : τρυφήν τε F Stobaeus α 2 ἐμποιοῦντος F Eusebius Stobaeus ποιοῦντος A D M τῆς δὲ F Eusebius : τοῦ δὲ A D Stobaeus α 3 κακοεργίαν A D Eusebius : κακουργίαν F Stobaeus πρὸς τῷ νεωτερισμῷ A F M : καὶ νεωτερισμὸν ποιοῦντος D

Ναὶ τοῦτό γε, ἔφη.

Τί οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὧ 'Αδείμαντε; εἶς πύκτης ὡς οἶόν τε κάλλιστα ἐπὶ τοῦτο παρεσκευασμένος δυοῖν μὴ πύκταιν, πλουσίοω δὲ καὶ πιόνοιν, οὐκ ἃν δοκεῖ σοι ῥαδίως μάχεσθαι;

Οὐκ αν ἴσως, ἔφη, αμα γε.

Οὐδ' εἰ ἐξείη, ἦν δ' ἐγώ, ὑποφεύγοντι τὸν πρότερον ἀεὶ 10 προσφερόμενον ἀναστρέφοντα κρούειν, καὶ τοῦτο ποιοῖ πολ- c λάκις ἐν ἡλίῳ τε καὶ πνίγει; ἄρά γε οὐ καὶ πλείους χειρώσαιτ' ὰν τοιούτους ὁ τοιοῦτος;

'Αμέλει, έφη, οὐδεν αν γένοιτο θαυμαστόν.

'λλλ' οὐκ οἴει πυκτικῆς πλέον μετέχειν τοὺς πλουσίους 5 επιστήμη τε καὶ εμπειρία ἡ πολεμικῆς;

Έγωγ', έφη.

'l'qδίως ἄρα ἡμιν οἱ ἀθληταὶ ἐκ τῶν εἰκότων διπλασίοις τε καὶ τριπλασίοις αὐτῶν μαχοῦνται.

Συγχωρήσομαί σοι, έφη· δοκείς γάρ μοι όρθως λέγειν. 10 Τί δ' αν πρεσβείαν πέμψαντες είς τὴν ἐτέραν πόλιν d τὰληθῆ εἴπωσιν, ὅτι ''Ἡμεῖς μὲν οὐδὲν χρυσίω οὐδ' ἀργυρίω χρώμεθα, οὐδ' ἡμῖν θέμις, ὑμῖν δέ· συμπολεμήσαντες οὖν μεθ' ἡμῶν ἔχετε τὰ τῶν ἐτέρων;" οἴει τινὰς ἀκούσαντας ταῦτα αἰρήσεσθαι κυσὶ πολεμεῖν στερεοῖς τε 5 καὶ ἰσχνοῖς μᾶλλον ἡ μετὰ κυνῶν προβάτοις πίοσί τε καὶ ἀπαλοῖς;

Οὕ μοι δοκεί. ἀλλ' ἐὰν εἰς μίαν, ἔφη, πόλω συναθροισθῆ τὰ τῶν ἄλλων χρήματα, ὅρα μὴ κίνδυνον φέρη ε τῆ μὴ πλουτούση.

Εὐδαίμων εἶ, ην δ' ἐγώ, ὅτι οἴει ἄξιον εἶναι ἄλλην τινὰ προσειπεῖν πόλιν η την τοιαύτην οἴαν ημεῖς κατεσκευά-ζομεν.

' Λλλὰ τί μήν; ἔφη.

Μειζόνως, ήν δ' έγώ, χρή προσαγορεύειν τας άλλας

D 7 τοῦτο Λ F D : τούτφ fd O 1 τοιοῖ Λ D : τοιοῖ F (ποιοῖ f) d 3 δργυρίφ Λ F : δργύρφ D d 5 το Λ D M : om. F O 4 κατοπκουάζομον Λ D : κατασκουάζομον F

έκάστη γὰρ αὐτῶν πόλεις εἰσὶ πάμπολλαι ἀλλ' οὐ πόλις, τὸ τῶν παιζόντων. δύο μέν, κᾶν ὅτιοῦν ἢ, πολεμία ἀλλή423 λαις, ἡ μὲν πενήτων, ἡ δὲ πλουσίων· τούτων δ' ἐν ἑκατέρᾳ πάνυ πολλαί, αις ἐὰν μὲν ὡς μιᾳ προσφέρῃ, παντὸς ᾶν ἄμάρτοις, ἐὰν δὲ ὡς πολλαίς, διδοὺς τὰ τῶν ἑτέρων τοις ἐτέροις χρήματά τε καὶ δυνάμεις ἢ καὶ αὐτούς, συμμάχοις 5 μὲν ἀεὶ πολλοις χρήσῃ, πολεμίοις δ' ὀλίγοις. καὶ ἔως ᾶν ἡ πόλις σοι οἰκῆ σωφρόνως ὡς ἄρτι ἐτάχθη, μεγίστη ἔσται, οὐ τῷ εὐδοκιμεῖν λέγω, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς μεγίστη, καὶ ἐὰν μόνον ἢ χιλίων τῶν προπολεμούντων· οὕτω γὰρ μεγάλην πόλιν μίαν οὐ ρᾳδίως οὕτε ἐν ελλησιν οὕτε ἐν βαρβάροις b εὐρήσεις, δοκούσας δὲ πολλὰς καὶ πολλαπλασίας τῆς τηλικαύτης. ἢ ἄλλως οἴει;

Οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη.

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, οὖτος ἃν εἴη καὶ κάλλιστος ὅρος 5 τοῖς ἡμετέροις ἄρχουσιν, ὅσην δεῖ τὸ μέγεθος τὴν πόλιν ποιεῖσθαι καὶ ἡλίκη οὕση ὅσην χώραν ἀφορισαμένους τὴν ἄλλην χαίρειν ἐᾶν.

Τίς, ἔφη, ὅρος;

Οΐμαι μέν, ην δ' έγώ, τόνδε· μέχρι οὖ αν ἐθέλη αὐξομένη το εἶναι μία, μέχρι τούτου αὕξειν, πέρα δὲ μή.

ε Καὶ καλῶς γ', ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ τοῦτο αὖ ἄλλο πρόσταγμα τοῖς φύλαξι προστάξομεν, φυλάττειν παντὶ τρόπφ ὅπως μήτε σμικρὰ ἡ πόλις ἔσται μήτε μεγάλη δοκοῦσα, ἀλλά τις ἱκανὴ καὶ μία.

5 Καὶ φαῦλόν γ', ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν.

Καὶ τούτου γε, ἢυ δ' ἐγώ, ἔτι φαυλότερου τόδε, οὖ καὶ ἐυ τῷ πρόσθευ ἐπεμυήσθημευ λέγουτες ὡς δέοι, ἐάυτε τῶυ φυλάκωυ τις φαῦλος ἔκγουος γένηται, εἰς τοὺς ἄλλους d αὐτὸυ ἀποπέμπεσθαι, ἐάυτ' ἐκ τῶυ ἄλλωυ σπουδαῖος, εἰς

 $\Theta = A \lambda \lambda'$ οὐ πόλις secl. Herwerden $\Theta = A M$: μὲν γὰρ FD $\beta A F M$: βD πολεμία D: πολέμια A: πολεμία M: πολέμια F A S εως F: ΔS A D M A S μόνον A D: μόνων F A D A M: αὐξανομένη FD

τοὺς φύλακας. τοῦτο δ' ἐβούλετο δηλοῦν ὅτι καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας, πρὸς ὅ τις πέφυκεν, πρὸς τοῦτο ἔνα πρὸς ἔν ἔκαστον ἔργον δεῖ κομίζειν, ὅπως αν ἐν τὸ αὐτοῦ ἐπιτη-δεύων ἔκαστος μὴ πολλοὶ ἀλλ' εἶς γίγνηται, καὶ οὕτω δὴ 5 σύμπασα ἡ πόλις μία φύηται ἀλλὰ μὴ πολλαί.

Έστι γάρ, έφη, τοῦτο ἐκείνου σμικρότερον.

Ούτοι, ἦν δ' ἐγώ, ὧ ἀγαθὲ 'Αδείμαντε, ὡς δόξειεν ἄν τις, ταῦτα πολλὰ καὶ μεγάλα αὐτοῖς προστάττομεν ἀλλὰ πάντα φαῦλα, ἐὰν τὸ λεγόμενον ἕν μέγα φυλάττωσι, € μᾶλλον δ' ἀντὶ μεγάλου ἱκανόν.

Τί τοῦτο; ἔφη.

Τὴν παιδείαν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τροφήν ἐὰν γὰρ εὖ παιδευόμενοι μέτριοι ἄνδρες γίγνωνται, πάντα ταῦτα ραδίως 5
διόψονται, καὶ ἄλλα γε ὅσα νῦν ἡμεῖς παραλείπομεν, τήν
τε τῶν γυναικῶν κτῆσιν καὶ γάμων καὶ παιδοποιίας, ὅτι
δεῖ ταῦτα κατὰ τὴν παροιμίαν πάντα ὅτι μάλιστα κοινὰ τὰ 424
φίλων ποιεῖσθαι.

'Ορθότατα γάρ, ξφη, γίγνοιτ' ἄν.

Καὶ μήν, εἶπον, πολιτεία ἐάνπερ ἄπαξ ὁρμήσῃ εὖ, ἔρχεται ὥσπερ κύκλος αὐξανομένη· τροφὴ γὰρ καὶ παί- 5 δευσις χρηστὴ σφζομένη φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ, καὶ αὖ φύσεις χρησταὶ τοιαύτης παιδείας ἀυτιλαμβανόμευαι ἔτι βελτίους τῶν προτέρων φύονται, εἴς τε τᾶλλα καὶ εἰς τὸ γεννᾶν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζφοις.

Είκός γ', έφη.

'Ως τοίνυν διὰ βραχέων εἰπεῖν, τούτου ἀνθεκτέον τοῖς ἐπιμεληταῖς τῆς πόλεως, ὅπως ἃν αὐτοὺς μὴ λάθη διαφθαρὲν ἀλλὰ παρὰ πάντα αὐτὸ φυλάττωσι, τὸ μὴ νεωτερίζειν περὶ 5 γυμναστικήν τε καὶ μουσικὴν παρὰ τὴν τάξιν, ἀλλ' ὡς

οἶόν τε μάλιστα φυλάττειν, φοβουμένους ὅταν τις λέγη ώς τὴν

ἀοιδην μᾶλλον ἐπιφρονέουσ' ἄνθρωποι, ητις ἀειδόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται,

κ μη πολλάκις τὸν ποιητήν τις οἴηται λέγειν οὐκ ἄσματα νέα ἀλλὰ τρόπον ιδης νέον, καὶ τοῦτο ἐπαινῆ. δεῖ δ' οὕτ' ἐπαινεῖν τὸ τοιοῦτον οὕτε ὑπολαμβάνειν. εἶδος γὰρ καινὸν μουσικης μεταβάλλειν εὐλαβητέον ὡς ἐν ὅλω κινδυνεύοντα το οὐδαμοῦ γὰρ κινοῦνται μουσικης τρόποι ἄνευ πολιτικῶν νόμων τῶν μεγίστων, ὡς φησί τε Δάμων καὶ ἐγὼ πείθομαι.

Καὶ ἐμὲ τοίνυν, ἔφη ὁ ᾿Αδείμαντος, θὲς τῶν πεπεισμένων.

d Τὸ δὴ φυλακτήριον, ἦν δ' ἐγώ, ὡς ἔοικεν, ἐνταῦθά που οἰκοδομητέον τοις φύλαξιν, ἐν μουσικῆ.

'Η γοῦν παρανομία, ἔφη, ράδίως αὕτη λανθάνει παραδυομένη.

5 Ναί, ἔφην, ὡς ἐν παιδιᾶς γε μέρει καὶ ὡς κακὸν οὐδὲν ἐργαζομένη.

Οὐδὲ γὰρ ἐργάζεται, ἔφη, ἄλλο γε ἢ κατὰ σμικρὸν εἰσοικισαμένη ἠρέμα ὑπορρεῖ πρὸς τὰ ἤθη τε καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα· ἐκ δὲ τούτων εἰς τὰ πρὸς ἀλλήλους συμβόλαια
το μείζων ἐκβαίνει, ἐκ δὲ δὴ τῶν συμβολαίων ἔρχεται ἐπὶ
ε τοὺς νόμους καὶ πολιτείας σὺν πολλῆ, ὧ Σώκρατες, ἀσελγεία,
ἕως ἃν τελευτῶσα πάντα ἰδία καὶ δημοσία ἀνατρέψη.

Είεν, ην δ' έγώ· ούτω τοῦτ' έχει;

Δοκεῖ μοι, ἔφη.

5 Οὐκοῦν, δ ἐξ ἀρχῆς ἐλέγομεν, τοῖς ἡμετέροις παισὶν ἐννομωτέρου εὐθὺς παιδιᾶς μεθεκτέον, ὡς παρανόμου γιγνομένης αὐτῆς καὶ παίδων τοιούτων ἐννόμους τε καὶ σπουδαίους 425 ἐξ αὐτῶν ἄνδρας αὐξάνεσθαι ἀδύνατον ὄν;

b 9 ἐπιφρονέουσ' A^2 F M Stobaeus: ἐπιφρονέουσιν A D: ἐπικλείουσ' Homerus b 10 ἀειδόντεσσι] ἀκονόντεσσι Homerus d 3 αὔτη F D Stobaeus: αὐτη A M: ταύτη ci. Madvig d 5 παιδιᾶs A f: παιδείαs D: παιδείαs (sic) F: παιδείαs Stobaeus d 8 εἰσοικισαμένη εἰσοικησαμένη Stobaeus θ I πολιτείας] πολιτείαν ci. Hartman θ 6 παιδιᾶs A D f: παιδείαs (sic) F: παιδείαs vulg.

5

Πῶς δ' οὐχί; ἔφη.

"Όταν δη άρα καλώς αρξάμενοι παίδες παίζειν εθνομίαν διὰ τῆς μουσικῆς εἰσδέξωνται, πάλιν τοὐναντίον ἡ 'κείνοις είς πάντα συνέπεταί τε καὶ αύξει, ἐπανορθοῦσα εἴ τι καὶ 5 πρότερον της πόλεως έκειτο.

'Αληθη μέντοι, έφη.

Καὶ τὰ σμικρὰ ἄρα, εἶπου, δοκοῦντα εἶναι νόμιμα έξευρίσκουσιν οὖτοι, α οι πρότερον απώλλυσαν πάντα.

(Τà) ποῖα:

Τὰ τοιάδε σιγάς τε των νεωτέρων παρά πρεσβυτέροις b ας πρέπει, και κατακλίσεις και ύπαναστάσεις και γουέων θεραπείας, καὶ κουράς γε καὶ ἀμπεγόνας καὶ ὑποδέσεις καὶ όλου τὸυ τοῦ σώματος σχηματισμὸυ καὶ τάλλα ὅσα τοιαῦτα. η ούκ οίει:

Έγωνε.

Νομοθετείν δ' αὐτὰ οίμαι εξηθες οξτε γάρ που γίγνεται ουτ' αν μείνειεν λόγφ τε και γράμμασιν νομοθετηθέντα.

Πῶς γάρ:

Κινδυνεύει γοῦν, ἢν δ' ἐγώ, ὧ 'Αδείμαντε, ἐκ τῆς παι- 10 δείας ὅποι ἄν τις δρμήση, τοιαθτα καὶ τὰ ἐπόμενα είναι. C η οὐκ ἀεὶ τὸ ὅμοιον ον ὅμοιον παρακαλεῖ;

Τί μήν;

Καὶ τελευτών δη οίμαι φαίμεν αν είς εν τι τέλεον καὶ νεανικον αποβαίνειν αυτό η αγαθον η και τουναντίον.

Tl yap ouk; 1 8' os.

Έγω μεν τοίνυν, είπον, δια ταθτα ούκ αν έτι τα τοιαθτα έπιχειρήσαιμι νομοθετείν.

Ελκότως γ', έφη.

Τί δέ, ω πρός θεων, έφην, τάδε τὰ άγοραῖα, συμβολαίων 10

a 10 7à add. Hartman ba & A M Stobacus: & FD: ols ci. b3 7e] re Stobacus b to naidelas A: naideias H. Richards (sic) F: maidias D CI Snoi AFD Stobneus : 8mp al. : dnolas ci. C2 br AD et ex em. F: om. M: br 78 Stobacus C 10 7d8e FD: om. AM dyopaia seel. Herwerden (post 7d8e distinguens)

τε πέρι κατ' ἀγορὰν ἕκαστοι α προς ἀλλήλους συμβάλd λουσιν, εὶ δὲ βούλει, καὶ χειροτεχνικών περὶ συμβολαίων καὶ λοιδοριών καὶ αἰκίας καὶ δικών λήξεως καὶ δικαστών καταστάσεως, καὶ εἴ που τελών τινες ἢ πράξεις ἢ θέσεις αναγκαῖοί είσιν η κατ' αγορας η λιμένας, η καὶ τὸ παράπαν 5 αγορανομικά άττα η αστυνομικά η έλλιμενικά η όσα άλλα τοιαθτα, τούτων τολμήσομέν τι νομοθετείν;

'Αλλ' οὐκ ἄξιον, ἔφη, ἀνδράσι καλοῖς κάγαθοῖς ἐπιτάττειν' e τὰ πολλὰ γὰρ αὐτῶν, ὅσα δεῖ νομοθετήσασθαι, ραδίως που εύρήσουσιν.

Ναί, ὧ φίλε, εἶπον, ἐάν γε θεὸς αὐτοῖς διδῶ σωτηρίαν των νόμων ων ξμπροσθεν διήλθομεν.

Εί δὲ μή γε, ή δ' δς, πολλὰ τοιαῦτα τιθέμενοι ἀεὶ καὶ έπανορθούμενοι τὸν βίον διατελοῦσιν, οἰόμενοι ἐπιλήψεσθαι τοῦ βελτίστου.

Λέγεις, ἔφην ἐγώ, βιώσεσθαι τοὺς τοιούτους ὥσπερ τοὺς κάμνοντάς τε καὶ οὐκ ἐθέλοντας ὑπὸ ἀκολασίας ἐκβῆναι 10 πονηρας διαίτης.

Πάνυ μεν οῦν.

5

426 γὰρ οὐδὲν περαίνουσιν, πλήν γε ποικιλώτερα καὶ μείζω ποιοῦσι τὰ νοσήματα, καὶ ἀεὶ ἐλπίζοντες, ἐάν τις φάρμακον συμβουλεύση, ύπὸ τούτου έσεσθαι ύγιεις.

Πάνυ γάρ, ἔφη, τῶν οὕτω καμνόντων τὰ τοιαῦτα πάθη. Τί δέ; ην δ' έγώ· τόδε αὐτῶν οὐ χαρίεν, τὸ πάντων έχθιστον ήγεῖσθαι τὸν τὰληθη λέγοντα, ὅτι πρὶν ἃν μεθύων καὶ ἐμπιμπλάμενος καὶ ἀφροδισιάζων καὶ ἀργῶν παύσηται, b οὖτε φάρμακα οὖτε καύσεις οὖτε τομαὶ οὐδ' αὖ ἐπωδαὶ αὐτὸν οὐδὲ περίαπτα οὐδὲ ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδὲν ὀνήσει;

d Ι περί ξυμβολαίων Α F D: περίξ συμβολαίων Μ d 2 AhEews M: λήξεις AFD d 4 παράπαν M: πάμπαν AFD θ 4 διήλθομεν AFM: ήλθομεν D θ 6 διατελοῦσιν Cobet: διατελέσουσιν AF DM a 3 ποιοῦσι] ποιοῦντες Adam a 4 ύγιεις recc.: ύγιης F: ύγιής A D b ι αὐτὸν αὐτῶν Α²

Οὐ πάνυ χαρίεν, ἔφη· τὸ γὰρ τῷ εὖ λέγοντι χαλεπαίνειν οὐκ ἔχει χάριν.

Οὐκ ἐπαινέτης εἶ, ἔφην ἐγώ, ὡς ἔοικας, τῶν τοιούτων $_{5}$ ἀνδρῶν.

Οὐ μέντοι μὰ Δία.

Οὐδ' ὰν ἡ πόλις ἄρα, ὅπερ ἄρτι ἐλέγομεν, ὅλη τοιοῦτον ποιῆ, οὐκ ἐπαινέση. ἡ οὐ φαίνονταί σοι ταὐτὸν ἐργάζεσθαι τούτοις τῶν πόλεων ὅσαι κακῶς πολιτενόμεναι προαγορεύ- το ουσι τοῖς πολίταις τὴν μὲν κατάστασιν τῆς πόλεως ὅλην c μὴ κινεῖν, ὡς ἀποθανουμένους, ος ὰν τοῦτο δρῷ· ος δ' ὰν σφὰς οῦτω πολιτενομένους ῆδιστα θεραπεύῃ καὶ χαρίζηται ὑποτρέχων καὶ προγιγνώσκων τὰς σφετέρας βουλήσεις καὶ ταύτας δεινὸς ἢ ἀποπληροῦν, οῦτος ἄρα ἀγαθός τε ἔσται 5 ἀνὴρ καὶ σοφὸς τὰ μεγάλα καὶ τιμήσεται ὑπὸ σφῶν;

Ταὐτὸν μὲν οὖν, ἔφη, ἔμοιγε δοκοῦσι δρᾶν, καὶ οὐδ' ὁπωστιοῦν ἔπαινῶ.

Τί δ' αὖ τοὺς ἐθέλουτας θεραπεύειν τὰς τοιαύτας πόλεις d καὶ προθυμουμένους; οὐκ ἄγασαι τῆς ἀνδρείας τε καὶ εὖ-χερείας;

Έγωγ', ξφη, πλήν γ' ὅσοι ξξηπάτηνται ὑπ' αὐτῶν καὶ οἴονται τῆ ἀληθεία πολιτικοὶ εἶναι, ὅτι ἐπαινοῦνται ὑπὸ τῶν 5 πολλῶν.

Πως λέγεις; οὐ συγγιγνώσκεις, ἢν δ' ἐγώ, τοῖς ἀνδράσιν; ἢ οἴει οἴόν τ' εἶναι ἀνδρὶ μὴ ἐπισταμένω μετρεῖν, ἐτέρων τοιούτων πολλων λεγόντων ὅτι τετράπηχύς ἐστιν, αὐτὸν ε ταῦτα μὴ ἡγεῖσθαι περὶ αὐτοῦ;

Οὐκ αὖ, ἔφη, τοῦτό γε.

Μη τοίνυν χαλέπαινε· και γάρ πού είσι πάντων χαριέστατοι οι τοιοῦτοι, νομοθετοῦντές τε οια άρτι διήλθομεν και 5 έπανορθοῦντες, ἀει οιόμενοι τι πέρας εὐρήσειν περι τὰ ἐν

b 8 τοιοῦτον f τοιοῦτόν τι scr. Mon. g 2 Αποθανουμίνους Αποθανουμίνου scr. Mon. g 1 εθέλοντας f: g 6 εξ Αποθανουμίνους g 3 οὐκ g 6 g 6 εξ Απομένουν g 6 εξ Απομένο

h

τοις συμβολαίοις κακουργήματα καὶ περὶ α νυνδη έγω έλεγον, ἀγνοοῦντες ὅτι τῷ ὄντι ὥσπερ Υδραν τέμνουσιν.

427 Καὶ μήν, ἔφη, οὐκ ἄλλο γέ τι ποιοῦσιν.

Έγω μεν τοίνυν, ην δ' έγω, το τοιούτον είδος νόμων πέρι καὶ πολιτείας οὖτ' ἐν κακῶς οὖτ' ἐν εὖ πολιτευομένη πόλει ῷμην ἀν δεῖν τὸν ἀληθινὸν νομοθέτην πραγματεύεσθαι, 5 ἐν τῆ μεν ὅτι ἀνωφελῆ καὶ πλέον οὐδέν, ἐν δὲ τῆ ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν κὰν ὁστισοῦν εὕροι, τὰ δὲ ὅτι αὐτόματα ἔπεισιν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐπιτηδευμάτων.

Τί οὖν, ἔφη, ἔτι ἃν ἡμῖν λοιπὸν τῆς νομοθεσίας εἴη; Καὶ ἐγὰ εἶπον ὅτι Ἡμῖν μὲν οὐδέν, τῷ μέντοι ᾿Απόλλωνι τῷ ἐν Δελφοῖς τά γε μέγιστα καὶ κάλλιστα καὶ πρῶτα τῶν νομοθετημάτων.

5 Τὰ ποῖα; ἢ δ' ős.

Ίερῶν τε ἱδρύσεις καὶ θυσίαι καὶ ἄλλαι θεῶν τε καὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων θεραπεῖαι· τελευτησάντων (τε) αὖ θῆκαι καὶ ὅσα τοῖς ἐκεῖ δεῖ ὑπηρετοῦντας ἵλεως αὐτοὺς ἔχειν. τὰ γὰρ δὴ τοιαῦτα οὕτ' ἐπιστάμεθα ἡμεῖς οἰκίζοντές τε πόλιν c οὐδενὶ ἄλλφ·πεισόμεθα, ἐὰν νοῦν ἔχωμεν, οὐδὲ χρησόμεθα ἐξηγητῆ ἀλλ' ἢ τῷ πατρίφ· οῦτος γὰρ δήπου ὁ θεὸς περὶ τὰ τοιαῦτα πᾶσιν ἀνθρώποις πάτριος ἐξηγητὴς [ἐν μέσφ] τῆς γῆς ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ καθήμενος ἐξηγεῖται.

5 Καὶ καλῶς γ', ἔφη, λέγεις καὶ ποιητέον οῦτω.

' Ωικισμένη μέν τοίνυν, ην δ' έγω, ήδη ἄν σοι είη, ω παῖ d ' Αρίστωνος, ή πόλις· τὸ δὲ δὴ μετὰ τοῦτο σκόπει ἐν αὐτῆ, φως ποθὲν πορισάμενος ἱκανόν, αὐτός τε καὶ τὸν ἀδελφὸν παρακάλει καὶ Πολέμαρχον καὶ τοὺς ἄλλους, ἐάν πως ἴδωμεν ποῦ ποτ' ἀν είη ἡ δικαιοσύνη καὶ ποῦ ἡ ἀδικία, καὶ τί ἀλλή-5 λοιν διαφέρετον, καὶ πότερον δεῖ κεκτήσθαι τὸν μέλλοντα

εὐδαίμουα εἶναι, ἐάντε λαυθάνη ἐάντε μὴ πάντας θεούς τε καὶ ἀνθρώπους.

Οὐδὲν λέγεις, ἔφη ὁ Γλαύκων σὰ γὰρ ὑπέσχου ζητήσειν, ὡς οἰχ ὅσιόν σοι ον μὴ οὐ βοηθεῖν δικαιοσύνη εἰς δύναμιν \mathbf{e} παντὶ τρόπφ.

'Αληθη, έφην έγώ, υπομιμνήσκεις, καὶ ποιητέον μέν γε ουτως, χρη δε καὶ υμας συλλαμβάνειν.

'Αλλ', έφη, ποιήσομεν ούτω.

Έλπίζω τοίνυν, ην δ' εγώ, εὐρήσειν αὐτὸ ὧδε. οἶμαι ημιν την πόλιν, εἴπερ δρθώς γε ῷκισται, τελέως ἀγαθὴν εἶναι.

'Ανάγκη γ', ἔφη.

 $\Delta \hat{\eta}$ λον δη ὅτι σοφή τ' ἐστὶ καὶ ἀνδρεία καὶ σώφρων καὶ 10 δικαία.

 $\Delta \hat{\eta} \lambda o v$.

Οὐκοῦν ὅτι αν αὐτῶν εὕρωμεν ἐν αὐτῆ, τὸ ὑπόλοιπον ἔσται τὸ οὐχ ηὐρημένον;

Τί μήν;

428

 Ω σπερ τοίνυν ἄλλων τινῶν τεττάρων, εἰ ἔν τι ἐζητοῦμεν αὐτῶν ἐν ὑτῷοῦν, ὑπότε πρῶτον ἐκεῖνο ἔγνωμεν, ἰκανῶς ἃν εἶχεν ἡμῖν, εἰ δὲ τὰ τρία πρότερον ἐγνωρίσαμεν, αὐτῷ ἂν τούτῷ ἐγνώριστο τὸ ζητούμενον δῆλον γὰρ ὅτι οὐκ ἄλλο 5 ἔτι ἦν ἡ τὸ ὑπολειφθέν.

'Ορθως, έφη, λέγεις.

Οὐκοῦν καὶ περὶ τούτων, ἐπειδὴ τέτταρα ὄντα τυγχάνει, ώσαύτως ζητητέον;

Δῆλα δή.

10

b

Καὶ μὲν δὴ πρῶτόν γέ μοι δοκεῖ ἐν αὐτῷ κατάδηλον εἶναι ή σοφία· καί τι ἄτοπον περὶ αὐτὴν φαίνεται.

Tí; 3 8' ős.

01 μη οὐ Λ F M: μη D 09 γ' F: om. Λ D M Λ' D M: όποληφθίν Λ F δηλος ci. Hartman

05 ποιήσομεν Λ D M: ποιήσωμεν F 0.4 τά Λ: om. F D n.6 δπολειφθίν 0.11 αδτῷ] αδτοῖε ci. Hartman κατάΣοφη μεν τῷ ὄντι δοκεῖ μοι ἡ πόλις εἶναι ἡν διήλθομεν εὕβουλος γάρ, οὐχί;

5 Naí.

Καὶ μὴν τοῦτό γε αὐτό, ἡ εὐβουλία, δῆλον ὅτι ἐπιστήμη τίς ἐστιν· οὐ γάρ που ἀμαθία γε ἀλλ' ἐπιστήμη εὖ βουλεύονται.

 $\Delta \hat{\eta} \lambda o v$.

Πολλαὶ δέ γε καὶ παυτοδαπαὶ ἐπιστῆμαι ἐν τῆ πόλει εἰσίν.
 Πῶς γὰρ οὕ;

³Αρ' οὖν διὰ τὴν τῶν τεκτόνων ἐπιστήμην σοφὴ καὶ εὖβουλος ἡ πόλις προσρητέα;

C Οὐδαμῶς, ἔφη, διά γε ταύτην, ἀλλὰ τεκτονική.

Οὐκ ἄρα διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν ξυλίνων σκευῶν ἐπιστήμην, βουλευομένη ὡς ὰν ἔχοι βέλτιστα, σοφὴ κλητέα πόλις.

Οὐ μέντοι.

5 Τί δέ; τὴν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ χαλκοῦ ἢ τινα ἄλλην τῶν τοιούτων;

Οὐδ' ἡντινοῦν, ἔφη.

Οὐδὲ τὴν ὑπὲρ τοῦ καρποῦ τῆς γενέσεως ἐκ τῆς γῆς, ἀλλὰ γεωργική.

10 Δοκεί μοι.

Τί δ'; ἢν δ' ἐγώ· ἔστι τις ἐπιστήμη ἐν τῆ ἄρτι ὑφ' ἡμῶν οἰκισθείση παρά τισι τῶν πολιτῶν, ἢ οὐχ ὑπὲρ τῶν d ἐν τῆ πόλει τινὸς βουλεύεται, ἀλλ' ὑπὲρ αὑτῆς ὅλης, ὅντινα τρόπον αὐτή τε πρὸς αὑτὴν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις ἄριστα ὁμιλοῖ;

Έστι μέντοι.

5 Τίς, ἔφην ἐγώ, καὶ ἐν τίσιν;

Αὕτη, ή δ' ős, ή φυλακική, καὶ ἐν τούτοις τοῖς ἄρχουσιν οθς νυνδὴ τελέους φύλακας ώνομάζομεν.

b 9 δῆλον A F: δηλονότι D
 c 2 βουλευομένην ci. Heindorf
 c 12 ῆ M: ἡ A F D: ἡ vulg.
 d 1 αὐτῆς (sic) A F D: ἐαυτῆς Μ
 δυτιν' ὰν ci. Ast
 d 3 ἄριστ' ὰν scr. Laur. lxxxv. 14
 d 7 ἀνομά-ζομεν F

Διὰ ταύτην οὖν τὴν ἐπιστήμην τί τὴν πόλω προσαγορεύεις;

Εύβουλου, έφη, καὶ τῷ ὄντι σοφήν.

Πότερου οὖυ, ἦυ δ' ἐγώ, ἐυ τῷ πόλει οἴει ἡμῖυ χαλκέας πλείους ἐνέσεσθαι ἡ τοὺς ἀληθινοὺς φύλακας τούτους;

Πολύ, έφη, χαλκέας.

Οὐκοῦν, ἔφην, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ἐπιστήμας ἔχοντες οὐνομάζονται τινες εἶναι, πάντων τούτων οὖτοι αν εἶεν ἀλίγιστοι;

Πολύ γε.

Τῷ σμικροτάτψ ἄρα ἔθνει καὶ μέρει ἐαυτῆς καὶ τῆ ἐν τούτψ ἐπιστήμῃ, τῷ προεστῶτι καὶ ἄρχουτι, ὅλη σοφὴ ἀν εἴη κατὰ φύσιν οἰκισθεῖσα πόλις· καὶ τοῦτο, ὡς ἔοικε, φύσει ὀλίγιστον γίγνεται γένος, ῷ προσήκει ταύτης τῆς ἐπιστήμης 429 μεταλαγχάνειν ἢν μόνην δεῖ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν σοφίαν καλεῖσθαι.

'Αληθέστατα, ἔφη, λέγεις.

Τοῦτο μεν δη εν των τεττάρων οὐκ οίδα ὅντινα τρόπον 5 ηύρήκαμεν, αὐτό τε καὶ ὅπου τῆς πόλεως Τόρυται.

'Εμοί γοῦν δοκεῖ, ἔφη, ἀποχρώντως ηὐρῆσθαι.

'Αλλὰ μὴν ἀνδρεία γε αὐτή τε καὶ ἐν ῷ κεῖται τῆς πόλεως, δι' ὁ τοιαύτη κλητέα ἡ πόλις, οὐ πάνυ χαλεπὸν ἰδεῖν.

Πῶς δή;

Τίς ἄν, ἢν δ' ἐγώ, εἰς ἄλλο τι ἀποβλέψας ἢ δειλὴν ἢ b ἀνδρείαν πόλιν εἴποι ἀλλ' ἢ εἰς τοῦτο τὸ μέρος ὁ προπολεμεῖ τε καὶ στρατεύεται ὑπὲρ αὐτῆς;

Οὐδ' ἀν είς, έφη, είς ἄλλο τι.

Οὐ γὰρ οἶμαι, εἶπον, οἶ γε ἄλλοι ἐν αὐτ $\hat{\eta}$ $\hat{\eta}$ δειλοὶ $\hat{\eta}$ 5 ἀνδρεῖοι ὄντες κύριοι ἀν εἶεν $\hat{\eta}$ τοίαν αὐτ $\hat{\eta}$ ν εἶναι $\hat{\eta}$ τοίαν.

Οὐ γάρ.

d 11 οδν FM: om. AD ρῆσθαι AM: είρῆσθαι FD B. 7 thol your] thoir' our A

٠ô-

10

Καὶ ἀνδρεία ἄρα πόλις μέρει τινὶ ἐαυτῆς ἐστι, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ ἔχειν δύναμιν τοιαύτην ἢ διὰ παντὸς σώσει τὴν περὶ c τῶν δεινῶν δόξαν, ταῦτά τε αὐτὰ εἶναι καὶ τοιαῦτα, ἄ τε καὶ οἶα ὁ νομοθέτης παρήγγελλεν ἐν τῆ παιδεία. ἢ οὐ τοῦτο ἀνδρείαν καλεῖς;

Οὐ πάνυ, ἔφη, ἔμαθον ὃ εἶπες, ἀλλ' αὖθις εἰπέ.

5 Σωτηρίαν έγωγ', εἶπον, λέγω τινὰ εἶναι τὴν ἀνδρείαν.
Ποίαν δὴ σωτηρίαν;

Τὴν τῆς δόξης τῆς ὑπὸ νόμου διὰ τῆς παιδείας γεγουνίας περὶ τῶν δεινῶν ἄ τέ ἐστι καὶ οἶα· διὰ παντὸς δὲ ἔλεγον αὐτῆς σωτηρίαν τὸ ἔν τε λύπαις ὅντα διασφζεσθαι αὐτὴν καὶ ἐν đ ἡδοναῖς καὶ ἐν ἐπιθυμίαις καὶ ἐν φόβοις καὶ μὴ ἐκβάλλειν. ὧ δέ μοι δοκεῖ ὅμοιον εἶναι ἐθέλω ἀπεικάσαι, εἰ βούλει.

'Αλλά βούλομαι.

Οὐκοῦν οἶσθα, ἢν δ' ἐγώ, ὅτι οἱ βαφῆς, ἐπειδὰν βουλη5 θῶσι βάψαι ἔρια ὥστ' εἶναι ἀλουργά, πρῶτον μὲν ἐκλέγονται ἐκ τοσούτων χρωμάτων μίαν φύσιν τὴν τῶν λευκῶν, ἔπειτα προπαρασκευάζουσιν, οὐκ ὀλίγῃ παρασκευῆ θεραπεύσαντες ὅπως δέξεται ὅτι μάλιστα τὸ ἄνθος, καὶ οὕτω δὴ βάπτουσι.
c καὶ ὁ μὲν ὰν τούτῳ τῷ τρόπῳ βαφῆ, δευσοποιὸν γίγνεται τὸ βαφέν, καὶ ἡ πλύσις οὕτ' ἄνευ ῥυμμάτων οὕτε μετὰ ῥυμμάτων δύναται αὐτῶν τὸ ἄνθος ἀφαιρεῖσθαι· ὰ δ' ἃν μή, οἶσθα οἶα δὴ γίγνεται, ἐάντέ τις ἄλλα χρώματα βάπτῃ ἐάντε καὶ ταῦτα μὴ προθεραπεύσας.

Οΐδα, έφη, ὅτι καὶ ἔκπλυτα καὶ γελοῖα.

Τοιούτον τοίνυν, ην δ' έγώ, υπόλαβε κατὰ δύναμιν έργάζεσθαι καὶ ημας, ὅτε ἐξελεγόμεθα τοὺς στρατιώτας καὶ 430 ἐπαιδεύομεν μουσικῆ καὶ γυμναστικῆ· μηδὲν οἴου ἄλλο μηχα-

C Ι τοιαῦτα Λ D: τὰ τοιαῦτα Fαρήγγειλλεν (sic) Λ : παρήγγειλεν Mοὐ Λ F M: om. D
C 7 γεγοννίας scr. recc.: γεγοννίαν Λ F D M Stobaeus C8 αὐτῆς Λ dam: αὐτῆν Λ F D M Stobaeus: αὖ τὴν ci. Jackson C9 τὰ Λ F D M Stobaeus: τῷ scr. recc. d6 τὴν τῶν Λ ενκῶν] τοῦ Λ ενκοῦ
Stobaeus Θ6 ὅτι καὶ Γ Stobaeus: ὅτι Λ D M a Γ μουσικῆ] ἐν μουσικῆ Stobaeus

μηδὲν Λ D: καὶ μηδὲν Γ M Stobaeus

C

νασθαι ἡ ὅπως ἡμῖν ὅτι κάλλιστα τοὺς νόμους πεισθέντες δέξοιντο ὥσπερ βαφήν, ἵνα δευσοποιὸς αὐτῶν ἡ δόξα γίγνοιτο καὶ περὶ δεινῶν καὶ περὶ τῶν ἄλλων διὰ τὸ τήν τε φύσιν καὶ τὴν τροφὴν ἐπιτηδείαν ἐσχηκέναι, καὶ μὴ αὐτῶν ἐκπλύ- 5 ναι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα, δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν, ἡ τε ἡδονή, παντὸς χαλεστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρῶν καὶ κονίας, λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία, παντὸς ἄλλου b ἡύμματος. τὴν δὴ τοιαύτην δύναμιν καὶ σωτηρίαν διὰ παντὸς δόξης ὀρθῆς τε καὶ νομίμου δεινῶν τε πέρι καὶ μὴ ἀνδρείαν ἔγωγε καλῶ καὶ τίθεμαι, εἰ μή τι σὰ ἄλλο λέγεις.

' $\Lambda\lambda\lambda$ ' οὐδέν, $\tilde{\eta}$ δ' δ'ς, λ έγω· δοκεῖς γάρ μοι τὴν ὀρθὴν δόξαν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἄνευ παιδείας γεγονυῖαν, τήν τε θηριώδη καὶ ἀνδραποδώδη, οὕτε πάνυ νόμιμον ἡγεῖσθαι, ἄλλο τέ τι $\tilde{\eta}$ ἀνδρείαν καλεῖν.

'Αληθέστατα, ήν δ' έγώ, λέγεις.

'Αποδέχομαι τοίνυν τοῦτο ἀνδρείαν εἶναι.

Καὶ γὰρ ἀποδέχου, ἦυ δ' ἐγώ, πολιτικήυ γε, καὶ ὀρθῶς ἀποδέξη· αὖθις δὲ περὶ αὐτοῦ, ἐὰν βούλη, ἔτι κάλλιον δίιμεν. υῦν γὰρ οὐ τοῦτο ἐζητοῦμεν, ἀλλὰ δικαιοσύνην· 5 πρὸς οὖν τὴν ἐκείνου ζήτησιν, ὡς ἐγῷμαι, ἰκανῶς ἔχει.

'Αλλά καλώς, έφη, λέγεις.

 Δ ύο μήν, ήν δ' έγώ, έτι λοιπὰ ἃ δεῖ κατιδεῖν έν τ $\hat{\eta}$ πόλει, $\hat{\eta}$ τε σωφροσύνη καὶ οὖ δη ἔνεκα πάντα ζητοῦμεν, \mathbf{d} δικαιοσύνη.

Πάνυ μέν οὖν.

Πως οὖν ἀν τὴν δικαιοσύνην εῦροιμεν, ἵνα μηκέτι πραγματενώμεθα περὶ σωφροσύνης;

Έγω μεν τοίνυν, έφη, ούτε οίδα ούτ' αν βουλοίμην αυτό πρότερον φαιήναι, είπερ μηκέτι επισκεψόμεθα σωφροσύνην.

B 7 χαλεστραίου Λ F D: χαλαστραίου Μ Stobacus Timacus b 3 roμίμου] μονίμου Stobacus τε πέρι Stobacus: πέρι Λ F D M b 8 νόμιμον] μόνιμον Stobacus ο 5 εξητοῦμεν Λ D M: ζητοῦνμεν F

άλλ' εὶ ἔμοιγε βούλει χαρίζεσθαι, σκόπει πρότερον τοῦτο ἐκείνου.

'Αλλὰ μέντοι, ἢν δ' ἐγώ, βούλομαί γε, εἰ μὴ ἀδικῶ.
 Σκόπει δή, ἔφη.

Σκεπτέου, εἶπου· καὶ ως γε ἐντεῦθεν ἰδεῖν, συμφωνία τινὶ καὶ ἁρμονία προσέοικεν μᾶλλον ἢ τὰ πρότερον.

5 Πῶς:

Κόσμος πού τις, ην δ' έγώ, η σωφροσύνη έστιν και ήδουων τινων και έπιθυμιων έγκράτεια, ως φασι κρείττω δη αύτοῦ ἀποφαίνοντες οὐκ οἶδ' ὅντινα τρόπον, και ἄλλα ἄττα τοιαῦτα ωσπερ ἴχνη αὐτῆς λέγεται. η γάρ;

10 Πάντων μάλιστα, ἔφη.

Οὐκοῦν τὸ μὲν κρείττω αύτοῦ γελοῖον; ὁ γὰρ ἐαυτοῦ κρείττων καὶ ἤττων δήπου ἂν αύτοῦ εἴη καὶ ὁ ἤττων κρείττων 431 ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἄπασιν τούτοις προσαγορεύεται.

Τί δ' οΰ;

'Αλλ', ἦν δ' ἐγώ, φαίνεταί μοι βούλεσθαι λέγειν οὖτος ὁ λόγος ὥς τι ἐν αὐτῷ τῷ ἀνθρώπῳ περὶ τὴν ψυχὴν τὸ μὲν 5 βέλτιον ἔνι, τὸ δὲ χεῖρον, καὶ ὅταν μὲν τὸ βέλτιον φύσει τοῦ χείρονος ἐγκρατὲς ἢ, τοῦτο λέγειν τὸ κρείττω αὐτοῦ —ἐπαινεῖ γοῦν—ὅταν δὲ ὑπὸ τροφῆς κακῆς ἤ τινος ὁμιλίας κρατηθῆ ὑπὸ πλήθους τοῦ χείρονος σμικρότερον τὸ βέλτιον b ὄν, τοῦτο δὲ ὡς ἐν ὀνείδει ψέγειν τε καὶ καλεῖν ῆττω ἑαυτοῦ καὶ ἀκόλαστον τὸν οὕτω διακείμενον.

Καὶ γὰρ ἔοικεν, ἔφη.

'Απόβλεπε τοίνυν, ην δ' εγώ, προς την νέαν ήμιν πόλιν, 5 και ευρήσεις εν αυτή το έτερον τούτων ενόν κρείττω γαρ αυτην αυτης δικαίως φήσεις προσαγορεύεσθαι, είπερ ου το αμεινον του χείρονος άρχει σωφρον κλητέον και κρείττον αυτου.

06 κόσμος A Stobaeus: δ κόσμος FD 08 ἀποφαίνοντες H. Richards (ἀποφαίνονται Cornarius): φαίνονται AD: λέγοντες FM et in marg. γρ. A Stobaeus αδ έγκρατές] ἐγκρατέστερον Stobaeus τὸ FD M Stobaeus: τὸν A 56 προσαγορεύειν δ6 προσαγορεύειν δτοbaeus οδ scr. recc. : οδν A FD M Stobaeus

'Αλλ' ἀποβλέπω, ἔφη, καὶ ἀληθη λέγεις.

Καὶ μὴν καὶ τάς γε πολλὰς καὶ παντοδαπὰς ἐπιθυμίας καὶ ἡδουάς τε καὶ λύπας ἐν παισὶ μάλιστα ἄν τις εῦροι καὶ c γυναιξὶ καὶ οἰκέταις καὶ τῶν ἐλευθέρων λεγομένων ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φαύλοις.

Πάνυ μέν οὖν.

Τὰς δέ γε άπλᾶς τε καὶ μετρίας, αὶ δὴ μετὰ νοῦ τε καὶ 5 δόξης ὀρθῆς λογισμῷ ἄγονται, ἐν ὀλίγοις τε ἐπιτεύξῃ καὶ τοῖς βέλτιστα μὲν φῦσιν, βέλτιστα δὲ παιδευθεῖσιν.

'Αληθη, ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ ταῦτα ὁρᾶς ἐνόντα σοι ἐν τῆ πόλει καὶ κρατουμένας αὐτόθι τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἐν τοῖς πολλοῖς τε 10 καὶ φαύλοις ὑπό τε τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς φρονήσεως τῆς ἀ ἐν τοῖς ἐλάττοσί τε καὶ ἐπιεικεστέροις;

Έγωγ', έφη.

Εί ἄρα δεῖ τινα πόλιν προσαγορεύειν κρείττω ήδονων τε καὶ ἐπιθυμιων καὶ αὐτὴν αὐτῆς, καὶ ταύτην προσρητέον.

Παντάπασιν μεν οθν, έφη.

*Αρ' οὖν οὖ καὶ σώφρονα κατὰ πάντα ταῦτα;

Καὶ μάλα, ἔφη.

Καὶ μὴν εἴπερ αν ἐν ἄλλη πόλει ἡ αὐτὴ δόξα ἔνεστι τοῖς τε ἄρχουσι καὶ ἀρχομένοις περὶ τοῦ οῦστινας δεῖ ἄρχειν, καὶ Ε ἐν ταύτη ἀν εἴη τοῦτο ἐνόν. ἡ οὐ δοκεῖ;

Καὶ μάλα, ἔφη, σφόδρα.

Έν ποτέροις οὖν φήσεις τῶν πολιτῶν τὸ σωφρονεῖν ἐνεῖναι ὅταν οὕτως ἔχωσιν; ἐν τοῖς ἄρχουσιν ἢ ἐν τοῖς ἀρχομένοις; 5 Ἐν ἀμφοτέροις που, ἔφη.

'Ορης ουν, ην δ' έγώ, στι έπιεικως έμαντευόμεθα άρτι ως άρμονία τινὶ ή σωφροσύνη ωμοίωται;

B9 γε] τε Stobacus Ο 1 παισί ci. H. Wolf: πᾶσι Λ F D M Stobacus Ο 7 φῦσι(ν) Λ D M: φύσιν F: τραφεῖσι Stobacus (15 καὶ ταύτην] ταύτην Stobacus (19 εἴπερ αδ] αδ εἴπερ Stobacus Ο 1 ἀρχομίνοι] τοῦ ἀρχομίνοις Stobacus Ο 7 ἄρτι ὡς Λ D M: ἀρτίως F Stobacus

Τί δή;

10 "Ότι οὐχ ὥσπερ ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ σοφία ἐν μέρει τινὶ 432 ἑκατέρα ἐνοῦσα ἡ μὲν σοφήν, ἡ δὲ ἀνδρείαν τὴν πόλιν παρείχετο, οὐχ οὕτω ποιεῖ αὕτη, ἀλλὰ δι' ὅλης ἀτεχνῶς τέταται διὰ πασῶν παρεχομένη συνάδοντας τούς τε ἀσθενεστάτους ταὐτὸν καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους καὶ τοὺς μέσους, εἰ ρὲν βούλει, φρονήσει, εἰ δὲ βούλει, ἰσχύι, εἰ δέ, καὶ πλήθει ἡ χρήμασιν ἡ ἄλλφ ὁτφοῦν τῶν τοιούτων ὥστε ὀρθότατ' ἀν φαῖμεν ταύτην τὴν ὁμόνοιαν σωφροσύνην εἶναι, χείρονός τε καὶ ἀμείνονος κατὰ φύσιν συμφωνίαν ὁπότερον δεῖ ἄρχειν καὶ ἐν πόλει καὶ ἐν ἑνὶ ἑκάστφ.

Πάνυ μοι, έφη, συνδοκεῖ.

Είεν, ἡν δ' ἐγώ· τὰ μὲν τρία ἡμιν ἐν τῆ πόλει κατῶπται,
ὥς γε οὐτωσὶ δόξαι· τὸ δὲ δὴ λοιπὸν είδος, δι' ὁ ἂν ἔτι
ἀρετῆς μετέχοι πόλις, τί ποτ' ἂν εἴη; δῆλον γὰρ ὅτι τοῦτ'
5 ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη.

 $\Delta \hat{\eta} \lambda o \nu$.

Οὐκοῦν, ὧ Γλαύκων, νῦν δὴ ἡμᾶς δεῖ ὥσπερ κυνηγέτας τινὰς θάμνον κύκλῳ περιίστασθαι προσέχοντας τὸν νοῦν, μή πῃ διαφύγῃ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἀφανισθεῖσα ἄδηλος γένηται. c φανερὸν γὰρ δὴ ὅτι ταύτῃ πῃ ἔστιν· ὅρα οὖν καὶ προθυμοῦ κατιδεῖν, ἐάν πως πρότερος ἐμοῦ ἴδης καὶ ἐμοὶ φράσης.

Εὶ γὰρ ὤφελου, ἔφη. ἀλλὰ μᾶλλου, ἐάν μοι ἐπομένῳ χρῆ καὶ τὰ δεικνύμενα δυναμένω καθορᾶν, πάνυ μοι μετρίως χρήση. Επου, ἦν δ' ἐγώ, εὐξάμενος μετ' ἐμοῦ.

Ποιήσω ταῦτα, ἀλλὰ μόνον, ἢ δ' ὅς, ἡγοῦ.

Καὶ μήν, εἶπον ἐγώ, δύσβατός γέ τις ὁ τόπος φαίνεται καὶ ἐπίσκιος· ἔστι γοῦν σκοτεινὸς καὶ δυσδιερεύνητος. ἀλλὰ γὰρ ὅμως ἰτέον.

a I ἐνοῦσα] οὖσα Stobaeus a 2 παρείχετο A^2 F D M Stobaeus : παρέσχετο A οὔτω A M : ὅτι D : οὔτω τὴν πόλιν F Stobaeus a 5 βούλει post δὲ secl. Cobet a 9 πόλει] τῆ πόλει Stobaeus b 8 θάμνον F D : θάμνων A M c 2 φράσης F D M : φράσεις A C 3 ὄφελον A C 4 μοι A F M : om. D μετρίως] μετρίως ci. H. Richards

đ

5

5

'Ιτέον γάρ, έφη.

Καὶ ἐγὼ κατιδών, Ἰοὺ ἰού, εἶπον, ὧ Γλαύκων· κινδυνεύομέν τι ἔχειν ἴχνος, καί μοι δοκεῖ οὐ πάνυ τι ἐκφευξεῖσθαι ἡμᾶς. Εὖ ἀγγέλλεις, ἢ δ' ὅς.

*Η μήν, ἦν δ' ἐγώ, βλακικόν γε ἡμῶν τὸ πάθος. Τὸ ποῖον;

Πάλαι, ὧ μακάριε, φαίνεται πρὸ ποδῶν ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς κυλινδεῖσθαι, καὶ οὐχ ἐωρῶμεν ἄρ' αὐτό, ἀλλ' ἦμεν καταγελαστότατοι· ὧσπερ οἱ ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες ζητοῦσιν ἐνίστε δ ἔχονσιν, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὸ μὲν οὐκ ἀπεβλέπομεν, ℮πόρρω δέ ποι ἀπεσκοποῦμεν, ἦ δὴ καὶ ἐλάνθανεν ἴσως ἡμᾶς.

Πῶς, ἔφη, λέγεις;

Οὕτως, εἶπου, ὡς δοκοῦμέν μοι καὶ λέγουτες αὐτὸ καὶ 5 ἀκούοντες πάλαι οὐ μανθάνειν ἡμῶν αὐτῶν, ὅτι ἐλέγομεν τρόπον τινὰ αὐτό.

Μακρόν, έφη, τὸ προοίμιον τῷ ἐπιθυμοθυτι ἀκοθσαι.

'Αλλ', ήν δ' έγώ, ἄκουε εἴ τι ἄρα λέγω. Ο γὰρ ἐξ ἀρχῆς 433 ἐθέμεθα δεῖν ποιεῖν διὰ παντός, ὅτε τὴν πόλιν κατῳκίζομεν, τοῦτό ἐστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ήτοι τούτου τι εἶδος ἡ δικαιοσύνη. ἐθέμεθα δὲ δήπου καὶ πολλάκις ἐλέγομεν, εἰ μέμνησαι, ὅτι ἔνα ἔκαστον ἐν δέοι ἐπιτηδεύειν τῶν περὶ τὴν πόλιν, εἰς δ 5 αὐτοῦ ἡ φύσις ἐπιτηδειοτάτη πεφυκυῖα εἴη.

'Ελέγομεν γάρ.

Και μὴν ὅτι γε τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν και μὴ πολυπραγμονεῖν δικαιοσύνη ἐστί, και τοῦτο ἄλλων τε πολλῶν ἀκηκόαμεν και αὐτοὶ πολλάκις εἰρήκαμεν.

Ελρήκαμεν γάρ.

Τοῦτο τοίνυν, ἢν δ' ἐγώ, ὧ φίλε, κινδυνεύει τρύπον τινὰ γιγνόμενον ἡ δικαιοσύνη εἶναι, τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν. οἶσθα ὅθεν τεκμαίρομαι;

Οὐκ, ἀλλὰ λέγ', ἔφη.

Δοκεί μοι, ην δ' έγω, το υπόλοιπον εν τη πόλει ων εσκέμμεθα, σωφροσύνης και ανδρείας και φρουήσεως, τουτο είναι, δ πασιν εκείνοις την δύναμιν παρέσχεν ωστε εγγετο νέσθαι, και εγγενομένοις γε σωτηρίαν παρέχειν, εωσπερ αν C ενη. καίτοι έφαμεν δικαιοσύνην έσεσθαι το υπολειφθεν εκείνων, ει τα τρία ευροιμεν.

Καὶ γὰρ ἀνάγκη, ἔφη.

'Αλλὰ μέντοι, ἢν δ' ἐγώ, εἰ δέοι γε κρίναι τί τὴν πόλιν 5 ἡμῖν τούτων μάλιστα ἀγαθὴν ἀπεργάσεται ἐγγενόμενον, δύσκριτον ἃν εἴη πότερον ἡ ὁμοδοξία τῶν ἀρχόντων τε καὶ ἀρχομένων, ἢ ἡ περὶ δεινῶν τε καὶ μή, ἄττα ἐστί, δόξης ἐννόμου σωτηρία ἐν τοῖς στρατιώταις ἐγγενομένη, ἢ ἡ ἐν d τοῖς ἄρχουσι φρόνησίς τε καὶ φυλακὴ ἐνοῦσα, ἢ τοῦτο μάλιστα ἀγαθὴν αὐτὴν ποιεῖ ἐνὸν καὶ ἐν παιδὶ καὶ ἐν γυναικὶ καὶ δούλῳ καὶ ἐλευθέρῳ καὶ δημιουργῷ καὶ ἄρχοντι καὶ ἀρχομένῳ, ὅτι τὸ αὐτοῦ ἕκαστος εἶς ὢν ἔπραττε καὶ οὐκ 5 ἐπολυπραγμόνει.

Δύσκριτου, έφη πως δ' ού;

Έναμιλλον ἄρα, ὡς ἔοικε, πρὸς ἀρετὴν πόλεως τῆ τε σοφία αὐτῆς καὶ τῆ σωφροσύνη καὶ τῆ ἀνδρεία ἡ τοῦ ἔκαστον ἐν αὐτῆ τὰ αὐτοῦ πράττειν δύναμις.

10 Καὶ μάλα, ἔφη.

Οὐκοῦν δικαιοσύνην τό γε τούτοις ἐνάμιλλον αν εἰς ἀρετην. e πόλεως θείης;

Παντάπασι μεν οῦν.

Σκόπει δὴ καὶ τῆδε εἰ οὕτω δόξει· αρα τοῖς ἄρχουσιν ἐν τῆ πόλει τὰς δίκας προστάξεις δικάζειν;

5 Τί μήν;

b γ &ν A D M: των F Stobaeus b 9 δ . . . παρέσχεν] τὸ . . παρέχον Stobaeus c \mathbf{i} ενη \mathbf{j} \mathbf{j} Stobaeus υπολειφθέν F D M Stobaeus: υποληφθέν (ut videtur) pr. A c 4 γε om. Stobaeus c 5 ἀπεργάσεται] ἀπείργασται Stobaei Λ c 8 \mathbf{j} M: om. A F D d 3 $\langle \gamma \epsilon \omega \rho \gamma \varphi \rangle$ καὶ \rangle δημιουργ φ ci. H. Richards d 4 &ν \rangle δυ $\hat{\epsilon}$ ν Stobaeus e 3 εἰ οὕτω A F D M Stobaeus: γρ. εἰ σαυτω in marg. A

434

Ή ἄλλου οὐτινοσοῦν μᾶλλον ἐφιέμενοι δικάσουσω ἡ τούτου, ὅπως αν ἔκαστοι μήτ' ἔχωσι τὰλλότρια μήτε τῶν αὐτῶν στέρωνται;

Οὔκ, ἀλλὰ τούτου.

'Ως δικαίου όντος;

Nal.

Καὶ ταύτη ἄρα πη ή τοῦ οἰκείου τε καὶ ἐαυτοῦ ἔξις τε καὶ πρᾶξις δικαιοσύνη αν δμολογοῖτο.

"Εστι ταῦτα.

'Ιδὲ δὴ ἐὰν σοὶ ὅπερ ἐμοὶ συνδοκῷ. τέκτων σκυτοτόμου ἐπιχειρῶν ἔργα ἐργάζεσθαι ἡ σκυτοτόμος τέκτονος, ἡ τὰ ὅργανα μεταλαμβάνοντες τἀλλήλων ἡ τιμάς, ἡ καὶ ὁ αὐτὸς 5 ἐπιχειρῶν ἀμφότερα πράττειν, πάντα τᾶλλα μεταλλαττόμενα, ἄρά σοι ἄν τι δοκεῖ μέγα βλάψαι πόλιν;

Οὐ πάνυ, ἔφη.

'Αλλ' όταν γε οἶμαι δημιουργὸς ὧν ή τις ἄλλος χρηματιστὴς φύσει, ἔπειτα ἐπαιρόμενος ἡ πλούτω ἡ πλήθει ἡ ἰσχύι ἡ b ἄλλω τω τοιούτω εἰς τὸ τοῦ πολεμικοῦ εἶδος ἐπιχειρῷ ἰἐναι, ἡ τῶν πολεμικῶν τις εἰς τὸ τοῦ βουλευτικοῦ καὶ φύλακος ἀνάξιος ὧν, καὶ τὰ ἀλλήλων οὖτοι ὅργανα μεταλαμβάνωσι καὶ τὰς τιμάς, ἡ ὅταν ὁ αὐτὸς πάντα ταῦτα ἵμα ἐπιχειρῷ 5 πράττειν, τότε οἶμαι καὶ σοὶ δοκεῖν ταύτην τὴν τούτων μεταβολὴν καὶ πολυπραγμοσύνην ὅλεθρον εἶναι τῷ πόλει.

Παντάπασι μέν ουν.

'Η τριῶν ἄρα ὅντων γενῶν πολυπραγμοσύνη καὶ μεταβολὴ εἰς ἄλληλα μεγίστη τε βλάβη τῆ πόλει καὶ ὀρθότατ' ἃν C προσαγορεύοιτο μάλιστα κακουργία.

Κομιδή μέν ουν.

Κακουργίαν δε την μεγίστην της ξαυτοῦ πόλεως οὐκ ἀδικίαν φήσεις είναι;

Πῶς δ' οῦ:

06 οὐτινοσοῦν F Stobacus: τινδι οδν Λ D M 0.7 τούτον F D M Stobacus: τοῦτο Λ R 1 δικαιοσύνη Λ F M: καὶ δικαιοσύνη D R 6 τάλλα] ταῦτα ci. Madvig R 7 δοκεῖ Λ : δοκ $\tilde{\rho}$ F D M

Τοῦτο μὲν ἄρα ἀδικία. πάλιν δὲ ὧδε λέγωμεν· χρηματιστικοῦ, ἐπικουρικοῦ, φυλακικοῦ γένους οἰκειοπραγία, ἐκάστου τούτων τὸ αὐτοῦ πράττοντος ἐν πόλει, τοὐναντίον ἐκείνου το δικαιοσύνη τ' ἀν εἴη καὶ τὴν πόλιν δικαίαν παρέχοι:

d Οὐκ ἄλλη ἔμοιγε δοκεῖ, ἢ δ' ὅς, ἔχειν ἢ ταύτη.

Μηδέν, ἦν δ' ἐγώ, πω πάνυ παγίως αὐτὸ λέγωμεν, ἀλλ', ἐὰν μὲν ἡμῖν καὶ εἰς ἔνα ἔκαστον τῶν ἀνθρώπων ἰὸν τὸ εἶδος τοῦτο ὁμολογῆται καὶ ἐκεῖ δικαιοσύνη εἶναι, συγχωρησόμεθα

5 ἥδη—τί γὰρ καὶ ἐροῦμεν;—εἰ δὲ μή, τότε ἄλλο τι σκεψόμεθα. νῦν δ' ἐκτελέσωμεν τὴν σκέψιν ἢν ἀήθημεν, εἰ ἐν μείζονί τινι τῶν ἐχόντων δικαιοσύνην πρότερον ⟨ἡ⟩ ἐκεῖ ἐπιχειρήσαιμεν θεάσασθαι, ῥῷον ἃν ἐν ἑνὶ ἀνθρώπω κατιδεῖν οἶόν ἐστιν. καὶ

Θ ἔδοξε δὴ ἡμῶν τοῦτο εἶναι πόλις, καὶ οὕτω ຜκίζομεν ὡς ἐδυνάμεθα ἀρίστην, εῦ εἰδότες ὅτι ἔν γε τῆ ἀγαθῆ αν εἴη. ο οὖν ἡμῶν ἐκεῖ ἐφάνη, ἐπαναφέρωμεν εἰς τὸν ἕνα, κὰν μὲν ὁμολογῆται, καλῶς ἔξει· ἐὰν δέ τι ἄλλο ἐν τῷ ἑνὶ ἐμφαί-

5 νηται, πάλιν ἐπανιόντες ἐπὶ τὴν πόλιν βασανιοῦμεν, καὶ 435 τάχ' ἃν παρ' ἄλληλα σκοποῦντες καὶ τρίβοντες, ὥσπερ ἐκ

5 ταχ αν παρ αλληλα σκοπουντες και τριβοντες, ωσπερ εκ πυρείων εκλάμψαι ποιήσαιμεν την δικαιοσύνην και φανεραν γενομένην βεβαιωσόμεθα αὐτην παρ' ήμιν αὐτοις.

'Αλλ', έφη, καθ' όδόν τε λέγεις καὶ ποιεῖν χρη οὕτως.

⁸Αρ' οὖν, ἢν δ' ἐγώ, ὅ γε ταὐτὸν ἄν τις προσείποι μεῖζόν τε καὶ ἔλαττον, ἀνόμοιον τυγχάνει ον ταύτῃ ῇ ταὐτὸν προσαγορεύεται, ἢ ὅμοιον;

"Ομοιον, έφη.

Καὶ δίκαιος ἄρα ἀνὴρ δικαίας πόλεως κατ' αὐτὸ τὸ τῆς δικαιοσύνης είδος οὐδὲν διοίσει, ἀλλ' ὅμοιος ἔσται.

"Ομοιος, ἔφη.

'Αλλὰ μέντοι πόλις γε έδοξεν είναι δικαία ὅτε ἐν αὐτῆ

 c_7 λέγωμεν A: λέγομεν FDM d6 έκτελέσωμεν AFM: έκτελέσομεν D d7 \hbar addidi έκε \hat{c} AFDM: έκε \hat{c} AFDM: εκε \hat{c} εςς. a_3 βεβαιωσόμεθα A^*D : βεβαιωσώμεθ \hbar ν AF: βεβαιωσαίμεθ \hbar ν M b_4 $\emph{öτε}$ AM: $\emph{öτι}$ FD $αὐτ<math>\hat{p}$ FDM: έαυτ \hat{p} A

τριττὰ γένη φύσεων ἐνόντα τὸ αύτῶν ἔκαστον ἔπραττεν, 5 σώφρων δὲ αὖ καὶ ἀνδρεία καὶ σοφὴ διὰ τῶν αὐτῶν τούτων γενῶν ἄλλ' ἄττα πάθη τε καὶ ἔξεις.

'Αληθη, έφη.

Καὶ τὸν ἔνα ἄρα, ὧ φίλε, οὕτως ἀξιώσομεν, τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴδη ἐν τῆ αὐτοῦ ψυχῆ ἔχοντα, διὰ τὰ αὐτὰ πάθη ἐκείνοις c τῶν αὐτῶν ὀνομάτων ὀρθῶς ἀξιοῦσθαι τῆ πόλει.

Πασα ανάγκη, έφη.

Els φαῦλόν γε αὖ, ἢν δ' ἐγώ, ὧ θαυμάσιε, σκέμμα ἐμπεπτώκαμεν περὶ ψυχῆς, εἴτε ἔχει τὰ τρία εἴδη ταῦτα ἐν 5 αὐτῆ εἴτε μή.

Οὐ πάνυ μοι δοκοῦμεν, ἔφη, εἰς φαῦλον· ἴσως γάρ, ὧ Σώκρατες, τὸ λεγόμενον ἀληθές, ὅτι χαλεπὰ τὰ καλά.

Φαίνεται, ἢν δ' ἐγώ. καὶ εῦ γ' ἴσθι, ὧ Γλαύκων, ὡς ἡ ἐμὴ δόξα, ἀκριβῶς μὲν τοῦτο ἐκ τοιούτων μεθόδων, οἴαις d νῦν ἐν τοῖς λόγοις χρώμεθα, οὐ μή ποτε λάβωμεν— ἄλλη γὰρ μακροτέρα καὶ πλείων ὐδὸς ἡ ἐπὶ τοῦτο ἄγουσα—ἴσως μέντοι τῶν γε προειρημένων τε καὶ προεσκεμμένων ἀξίως.

Οὐκοῦν ἀγαπητόν; ἔφη· ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔν γε τῷ παρόντι ἰκανῶς ἀν ἔχοι.

'Αλλά μέντοι, είπον, ξμοιγε καὶ πάνυ έξαρκέσει.

Μη τοίνυν ἀποκάμης, ἔφη, ἀλλὰ σκόπει.

"Αρ' οὖν ἡμῖν, ἦν δ' ἐγώ, πολλὴ ἀνάγκη ὁμολογεῖν ὅτι γε ε
τὰ αὐτὰ ἐν ἐκάστω ἔνεστιν ἡμῶν εἴδη τε καὶ ἤθη ἄπερ
ἐν τῷ πόλει; οὐ γάρ που ἄλλοθεν ἐκεῖσε ἀφῖκται. γελοῖον
γὰρ ὰν εἴη εἴ τις οἰηθείη τὸ θυμοειδὲς μὴ ἐκ τῶν ἰδιωτῶν
ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγγεγονέναι, οἱ δὴ καὶ ἔχουσι ταύτην τὴν 5
αἰτίαν, οἶον οἱ κατὰ τὴν Θράκην τε καὶ Σκυθικὴν καὶ σχεδόν
τι κατὰ τὸν ἄνω τόπον, ἡ τὸ ψιλομαθές, ὁ δὴ τὸν παρ' ἡμῖν

C 9 γ' om. Galenus d 1 ο Γαιτ] αξι δή Galenus d 3 δίλη Galenus (cf. 504 b, 2): δίλλα Λ F D M ο 5 δηγεγονίναι Λ M: δκητηονίναι Stobacus: γεγονίναι F D ο 7 τον Stobacus: περί τον Λ F D M

436 μάλιστ' ἄν τις αἰτιάσαιτο τόπον, ἢ τὸ φιλοχρήματον τὸ περὶ τούς τε Φοίνικας εἶναι καὶ τοὺς κατὰ Αἴγυπτον φαίη τις ἃν οὐχ ἥκιστα.

Καὶ μάλα, ἔφη.

5 Τοῦτο μὲν δὴ οὕτως ἔχει, ἦν δ' ἐγώ, καὶ οὐδὲν χαλεπὸν γνῶναι.

Οὐ δῆτα.

Τόδε δὲ ἦδη χαλεπόν, εἰ τῷ αὐτῷ τούτῳ ἔκαστα πράττομεν ἢ τρισὶν οὖσιν ἄλλο ἄλλῳ· μανθάνομεν μὲν ἐτέρῳ, το θυμούμεθα δὲ ἄλλῳ τῶν ἐν ἡμῖν, ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ τρίτῳ τινὶ τῶν περὶ τὴν τροφήν τε καὶ γέννησιν ἡδονῶν καὶ ὅσα τούτων b ἀδελφά, ἢ ὅλῃ τῆ ψυχῆ καθ' ἔκαστον αὐτῶν πράττομεν, ὅταν ὁρμήσωμεν. ταῦτ' ἔσται τὰ χαλεπὰ διορίσασθαι ἀξίως λόγου.

Καὶ ἐμοὶ δοκεῖ, ἔφη.

5 °Ωδε τοίνυν ἐπιχειρῶμεν αὐτὰ ὁρίζεσθαι, εἴτε τὰ αὐτὰ ἀλλήλοις εἴτε ἕτερά ἐστι.

Πῶς;

Δῆλον ὅτι ταὐτὸν τἀναντία ποιεῖν ἢ πάσχειν κατὰ ταὐτόν γε καὶ πρὸς ταὐτὸν οὐκ ἐθελήσει ἄμα, ὥστεӲάν που εὐρί το σκωμεν ἐν αὐτοῖς ταῦτα γιγνόμενα, εἰσόμεθα ὅτι οὐ ταὐτὸν
 το ἢν ἀλλὰ πλείω.

 $E \hat{\iota} \epsilon \nu$.

Σκόπει δη δ λέγω.

Λέγε, ἔφη.

5 'Εστάναι, εἶπον, καὶ κινεῖσθαι τὸ αὐτὸ ἄμα κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρα δυνατόν;

Οὐδαμῶς,

Έτι τοίνυν ἀκριβέστερον δμολογησώμεθα, μή πη προϊόντες ἀμφισβητήσωμεν. εὶ γάρ τις λέγοι ἄνθρωπον ἐστηκότα,

αι τὸ περὶ AFDM Stobaeus: δ περὶ scr. recc. α 9 μèν AFM Stobaeus: om. D αιι γέννησιν AFD: γένεσιν recc. b 2 τὰ AFM Stobaeus: om. D b 9 γε] τε Galenus c 8 δμολογησώμεθα] διομολογησώμεθα Galenus

κινούντα δὲ τὰς χεῖράς τε καὶ τὴν κεφαλήν, ὅτι ὁ αὐτὸς 10 ἔστηκέ τε καὶ κινεῖται ἄμα, οὐκ ἃν οἶμαι ἀξιοῖμεν οὕτω λέγειν δεῖν, ἀλλ' ὅτι τὸ μέν τι αὐτοῦ ἔστηκε, τὸ δὲ κινεῖται. ἀ οὐχ οῦτω;

Οΰτω.

Οὐκοῦν καὶ εἰ ἔτι μᾶλλον χαριεντίζοιτο ὁ ταῦτα λέγων, κομψενόμενος ὡς οἴ γε στρόβιλοι ὅλοι ἐστᾶσί τε ἄμα καὶ 5 κινοῦνται, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ πήξαντες τὸ κέντρον περιφέρωνται, ἢ καὶ ἄλλο τι κύκλῳ περιιὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἔδρᾳ τοῦτο δρᾳ, οὐκ ᾶν ἀποδεχοίμεθα, ὡς οὐ κατὰ ταὐτὰ ἐαυτῶν τὰ τοιαῦτα τότε μενόντων τε καὶ φερομένων, ἀλλὰ φαῖμεν εὰ ἔχειν αὐτὰ εὐθύ τε καὶ περιφερὲς ἐν αὐτοῖς, καὶ κατὰ μὲν τὸ εὐθὺ ἐστάναι—οὐδαμῷ γὰρ ἀποκλίνειν—κατὰ δὲ τὸ περιφερὲς κύκλῳ κινεῖσθαι, καὶ ὅταν δὲ τὴν εὐθυωρίαν ἢ εἰς δεξιὰν ἢ εἰς ἀριστερὰν ἢ εἰς τὸ πρόσθεν ἢ εἰς τὸ ὅπισθεν 5 ἐγκλίνῃ ἄμα περιφερόμενον, τότε οὐδαμῷ [ἔστιν] ἐστάναι.

Καὶ δρθῶς γε, έφη.

Οὐδὲν ἄρα ἡμᾶς τῶν τοιούτων λεγόμενον ἐκπλήξει, οὐδὲ μᾶλλόν τι πείσει ῶς ποτέ τι ᾶν τὸ αὐτὸ ὅν ἄμα κατὰ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ αὐτὸ τἀναντία πάθοι ἡ καὶ εἴη ἡ καὶ 437 ποιήσειεν.

Ούκουν έμέ γε, έφη.

'Αλλ' ὅμως, ἢν δ' ἐγώ, ἵνα μὴ ἀναγκαζώμεθα πάσας τὰς τοιαύτας ἀμφισβητήσεις ἐπεξιόντες καὶ βεβαιούμενοι ὡς 5 οὐκ ἀληθεῖς οὕσας μηκύνειν, ὑποθέμενοι ὡς τούτου οὕτως ἔχοντος εἰς τὸ πρόσθεν προτωμεν, ὁμολογήσαντες, ἐάν ποτε ἄλλη φανῆ ταῦτα ἡ ταύτη, πάντα ἡμῖν τὰ ἀπὸ τούτου συμβαίνοντα λελυμένα ἔσεσθαι.

'Αλλὰ χρή, ἔφη, ταῦτα ποιεῖν.

C 10 δ Λ F M Galenus: om. D d 5 στρόβιλοι] στρόμβοι Galenus d 8 ἀποδεχοίμεθα Galenus: ἀποδεχώμεθα Λ F D M οι τὰ τοιαῦτα sect. Λst: τῶν τοιούτων ci. H. Richards ο 3 σύδαμβ] σύδαμοῖ ci. Bekker ο 4 καl Galenus: om. Λ F D M ή F D: ή καl Λ M ο 6 ὅστιν om. Galenus αι είη ή καl Λ F D M Galenus: om. recc. α γ είς Λ F M: ὧς D

'Αλλ', η δ' σς, των ἐναντίων.

Τί οὖν; ἢν δ' ἐγώ· διψῆν καὶ πεινῆν καὶ ὅλως τὰς ἐπιθυμίας, καὶ αὖ τὸ ἐθέλειν καὶ τὸ βούλεσθαι, οὐ πάντα ταῦτα c εἰς ἐκεῖνά ποι ἃν θείης τὰ εἴδη τὰ νυνδὴ λεχθέντα; οἴον ἀεὶ τὴν τοῦ ἐπιθυμοῦντος ψυχὴν οὐχὶ ἤτοι ἐφίεσθαι φήσεις ἐκείνου οὖ ἂν ἐπιθυμῆ, ἢ προσάγεσθαι τοῦτο δ ἂν βούληταί οἱ γενέσθαι, ἢ αὖ, καθ' ὅσον ἐθέλει τί οἱ πορισθῆναι, ἐπινεύειν 5 τοῦτο πρὸς αὐτὴν ὥσπερ τινὸς ἐρωτῶντος, ἐπορεγομένην αὐτοῦ τῆς γενέσεως;

Έγωγε.

Τί δέ; τὸ ἀβουλεῖν καὶ μὴ ἐθέλειν μηδ' ἐπιθυμεῖν οὐκ εἰς τὸ ἀπωθεῖν καὶ ἀπελαύνειν ἀπ' αὐτῆς καὶ εἰς ἄπαντα το τὰναντία ἐκείνοις θήσομεν;

d Πως γάρ ου;

Τούτων δη οὕτως εχόντων, επιθυμιῶν τι φήσομεν εἶναι εἶδος, καὶ εναργεστάτας αὐτῶν τούτων ην τε δίψαν καλοῦμεν καὶ ην πεῖναν:

5 $\Phi \acute{n} \sigma o \mu \epsilon \nu$, $\mathring{n} \delta \acute{o} s$.

Οὐκοῦν τὴν μὲν ποτοῦ, τὴν δ' ἐδωδῆς;

Naí.

⁸Αρ' οὖν, καθ' ὅσον δίψα ἐστί, πλέονος ἄν τινος ἢ οὖ λέγομεν ἐπιθυμία ἐν τῷ ψυχῷ εἴη, οἶον δίψα ἐστὶ δίψα το ἄρά γε θερμοῦ ποτοῦ ἢ ψυχροῦ, ἢ πολλοῦ ἢ ὀλίγου, ἢ καὶ ἑνὶ λόγφ ποιοῦ τινος πώματος; ἢ ἐὰν μέν τις θερμότης τῷ

b i $\hbar \nu$ addidi: post b 3 $\ell \nu \alpha \nu \tau \ell \omega \nu$ add. Baiter b 2 $\tau \iota \nu \sigma s$ λαβε $\hat{\iota} \nu$ sccl. ci. Baiter c 5 $\ell \rho \omega \tau \bar{\omega} \nu \tau \sigma s$ A F D: $\ell \rho \bar{\omega} \nu \tau \sigma s$ M et ex $\ell \rho \omega \tau \bar{\omega} \nu \tau \sigma s$ fecit A² d 8 \hbar οδ (sic) M: \hbar οὸ Λ (sed \hbar ο in ras.: $\pi \sigma \nu$ fuit): $\pi \sigma \nu$ FD ($\pi \sigma \tau \sigma \delta$) fecit f) in marg. $\tau \rho$. A (sed π in ras.: η ο ν fuit) d 9 δίψα $\ell \sigma \tau l$ secl. Stallbaum (sed legit Athenaeus) d 11 $\ell \nu l$ λόγω ci. Cornarius: $\ell \nu$ δλίγω A F D M Athenaeus

10

δίψει προσή, την τοῦ ψυχροῦ ἐπιθυμίαν προσπαρέχοιτ' ἄν, ε ἐὰν δὲ ψυχρότης, την τοῦ θερμοῦ; ἐὰν δὲ διὰ πλήθους παρουσίαν πολλη ἡ δίψα ἢ, την τοῦ πολλοῦ παρέξεται, ἐὰν δὲ δλίγη, την τοῦ ἀλίγου; αὐτὸ δὲ τὰ διψην οῦ μή ποτε ἄλλου γένηται ἐπιθυμία ἡ οὖπερ πέφυκεν, αὐτοῦ πώματος, 5 καὶ αὖ τὸ πεινην βρώματος;

Οὕτως, ἔφη, αὐτή γε ἡ ἐπιθυμία ἐκάστη αὐτοῦ μόνον ἐκάστου οὖ πέφυκεν, τοῦ δὲ τοίου ἣ τοίου τὰ προσγιγνόμενα.

Μήτοι τις, ην δ' έγώ, ἀσκέπτους ήμᾶς όντας θορυβήση, 438 ώς οὐδεὶς ποτοῦ ἐπιθυμεῖ ἀλλὰ χρηστοῦ ποτοῦ, καὶ οὐ σίτου ἀλλὰ χρηστοῦ σίτου. πάντες γὰρ ἄρα τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμοῦσιν· εἰ οὖν ἡ δίψα ἐπιθυμία ἐστί, χρηστοῦ ἀν εἴη εἴτε πώματος εἴτε ἄλλου ὅτου ἐστὶν ἐπιθυμία, καὶ αἱ ἄλλαι οὕτω. 5

Ίσως γὰρ ἄν, ἔφη, δοκοῖ τι λέγειν ὁ ταῦτα λέγων.

'Αλλὰ μέντοι, ἢν δ' ἐγώ, ὅσα γ' ἐστὶ τοιαῦτα οἶα εἶναί του, τὰ μὲν ποιὰ ἄττα ποιοῦ τινός ἐστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ਖ τὰ δ' αὐτὰ ἔκαστα αὐτοῦ ἐκάστου μόνον.

Οὐκ ἔμαθου, ἔφη.

Οὐκ ἔμαθες, ἔφην, ὅτι τὸ μεῖζον τοιοῦτόν ἐστιν οἶον τινὸς εἶναι μεῖζον;

Πάιυ γε.

Οὐκοῦν τοῦ ἐλάττονος;

Nal.

Τὸ δέ γε πολὺ μεῖζον πολὺ ἐλάττονος. ἢ γάρ; Nal.

'Αρ' οὖν καὶ τὸ ποτὲ μεῖζον ποτὲ ἐλάττονος, καὶ τὸ ἐσόμενον μεῖζον ἐσομένου ἐλάττονος;

'Αλλὰ τί μήν; ή δ' δς.

Καὶ τὰ πλείω δὴ πρὸς τὰ ἐλάττω καὶ τὰ διπλάσια πρὸς τὰ c ἡμίσεα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ αῦ βαρύτερα πρὸς κουφότερα καὶ θάττω πρὸς τὰ βραδύτερα, καὶ ἔτι γε τὰ θερμὰ πρὸς τὰ ψυχρὰ καὶ πάντα τὰ τούτοις ὅμοια ἄρ' οὺχ οὕτως ἔχει;

5 Πάνυ μεν οῦν.

Τί δε τὰ περὶ τὰς ἐπιστήμας; οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος; ἐπιστήμη μὲν αὐτὴ μαθήματος αὐτοῦ ἐπιστήμη ἐστὶν ἢ ὅτου δὴ δεῖ θεῖναι τὴν ἐπιστήμην, ἐπιστήμη δέ τις καὶ ποιά τις d ποιοῦ τινος καὶ τινός. λέγω δὲ τὸ τοιόνδε· οὐκ ἐπειδὴ οἰκίας ἐργασίας ἐπιστήμη ἐγένετο, διήνεγκε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν, ὥστε οἰκοδομικὴ κληθῆναι;

Τί μήν;

5 3 Αρ' οὐ τῷ ποιά τις εἶναι, οἵα ετέρα οὐδεμία τῶν ἄλλων:

Naí.

Οὐκοῦν ἐπειδὴ ποιοῦ τινος, καὶ αὐτὴ ποιά τις ἐγένετο; καὶ αἱ ἄλλαι οὕτω τέχναι τε καὶ ἐπιστῆμαι;

10 "Εστιν ούτω.

Τοῦτο τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, φάθι με τότε βούλεσθαι λέγειν, εἰ ἄρα νῦν ἔμαθες, ὅτι ὅσα ἐστὶν οἶα εἶναί του, αὐτὰ μὲν μόνα αὐτῶν μόνων ἐστίν, τῶν δὲ ποιῶν τινων ποιὰ ἄττα. ε καὶ οἴ τι λέγω, ὡς, οἴων ἂν ἢ, τοιαῦτα καὶ ἔστιν, ὡς ἄρα καὶ τῶν ὑγιεινῶν καὶ νοσωδῶν ἡ ἐπιστήμη ὑγιεινὴ καὶ νοσώδης καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν κακὴ καὶ ἀγαθή ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ αὐτοῦ οῦπερ ἐπιστήμη ἐστὶν ἐγένετο ἐπιστήμη, ἀλλὰ ποιοῦ τινος, τοῦτο δ' ἦν ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες, ποιὰ δή τις συνέβη καὶ αὐτὴ γενέσθαι, καὶ τοῦτο αὐτὴν ἐποίησεν μηκέτι ἐπιστήμην ἁπλῶς καλεῖσθαι, ἀλλὰ τοῦ ποιοῦ τινος προσγενομένου ἰατρικήν.

Έμαθον, ἔφη, καί μοι δοκεῖ οὕτως ἔχειν.

439 Τὸ δὲ δὴ δίψος, ἦν δ' ἐγώ, οὐ τούτων θήσεις τῶν τινὸς εἶναι τοῦτο ὅπερ ἐστίν; ἔστι δὲ δήπου δίψος—

"Εγωγε, $\tilde{\eta}$ δ' ős \cdot πώματός γε \cdot

Οὐκοῦν ποιοῦ μέν τινος πώματος ποιόν τι καὶ δίψος, 5 δίψος δ' οὖν αὐτὸ οὕτε πολλοῦ οὕτε ὀλίγου, οὕτε ἀγαθοῦ

C 8 δη δεί A M: δεί D: δη F d2 οἰκίας M: οἰκείας A F: οὐκείας D αι τινδς] οἴων τινδς ci. Madvig: τινδς, καὶ τινδς Adam α 2 δηπου] δη του ci. Benedictus

C

οὔτε κακοῦ, οὐδ' ἐνὶ λόγφ ποιοῦ τινος, ἀλλ' αὐτοῦ πώματος μόνον αὐτὸ δίψος πέφυκεν;

Παντάπασι μέν οδν.

Τοῦ διψῶντος ἄρα ἡ ψυχή, καθ' ὅσον διψῆ, οὐκ ἄλλο τι βούλεται ἡ πιεῖν, καὶ τούτου ὀρέγεται καὶ ἐπὶ τοῦτο ὁρμᾳ. b Δῆλον δή.

Οὐκοῦν εἴ ποτέ τι αὐτὴν ἀνθέλκει διψῶσαν, ἔτερον ἄν τι ἐν αὐτῆ εἴη αὐτοῦ τοῦ διψῶντος καὶ ἄγοντος ὥσπερ θηρίον ἐπὶ τὸ πιεῖν; οὐ γὰρ δή, φαμέν, τό γε αὐτὸ τῷ αὐτῷ ἑαυτοῦ 5 περὶ τὸ αὐτὸ ἄμ' å(ν) τἀναντία πράττοι.

Οὐ γὰρ οὖν.

 Ω σπερ γε οἰμαι τοῦ τοξότου οὐ καλῶς ἔχει λέγειν ὅτι αὐτοῦ ἄμα αἱ χεῖρες τὸ τόξον ἀπωθοῦνταὶ τε καὶ προσέλκονται, ἀλλ' ὅτι ἄλλη μὲν ἡ ἀπωθοῦσα χείρ, ἐτέρα δὲ ἡ το προσαγομένη.

Παιτάπασι μεν ουν, έφη.

Πότερου δη φωμέυ τινας έστιν στε διψωντας οὐκ ἐθέλειν πιείν;

Καὶ μάλα γ', ἔφη, πολλοὺς καὶ παλλάκις.

Τί οὖν, ἔφην ἐγώ, φαίη τις ᾶν τούτων πέρι; οὐκ ἐνεῖναι δ μὲν ἐν τῆ ψυχῆ αὐτῶν τὸ κελεῦον, ἐνεῖναι δὲ τὸ κωλῦον πιεῖν, ἄλλο ον καὶ κρατοῦν τοῦ κελεύοντος;

Έμοιγε, έφη, δοκεί.

' Λρ' οὖν οὖ τὸ μὲν κωλῦον τὰ τοιαῦτα ἐγγίγνεται, ὅταν ἐγγένηται, ἐκ λογισμοῦ, τὰ δὲ ἄγοντα καὶ ἔλκοντα διὰ d παθημάτων τε καὶ νοσημάτων παραγίγνεται;

Φαίνεται.

B 6 οὐδὶ ἐνὶ F: οὐδενὶ Λ D B 9 οὐ βούλεται ἄλλο τι Stobacus b 3 ἀνθίλκει Λ F M Galenus Stobacus: καθίλκει D ἄν τι] τι ἃν Stobacus b 4 θηρίον Galenus Stobacus: θηρίον Λ F D M b 5 δή] ἃν εί. Schanz τό γε αὐτὸ τῷ αὐτῷ Τῷ γε αὐτῷ τὸ αὐτὸ τῷ Galenus b 6 ἄμ ὰν εί. Campbell: ἄμα Λ F D M Galenus Stobacus πράττειν Galenus: πράττειν Λ M: μάλ F D αδ δοκεῖ Λ F D M Galenus: δοκεῖ ἔφη δοκεῖ Λ F D M Galenus: δοκεῖ ἔφη δοκεῖ Δ Ε ἔγγίνηται εί. Schneider

Οὐ δὴ ἀλόγως, ἦν δ' ἐγώ, ἀξιώσομεν αὐτὰ διττά τε καὶ 5 ἔτερα ἀλλήλων εἶναι, τὸ μὲν ῷ λογίζεται λογιστικὸν προσαγορεύοντες τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ ῷ ἐρᾳ τε καὶ πεινῆ καὶ διψῆ καὶ περὶ τὰς ἄλλας ἐπιθυμίας ἐπτόηται ἀλόγιστόν τε καὶ ἐπιθυμητικόν, πληρώσεών τινων καὶ ἡδονῶν ἑταῖρον.

Οὔκ, ἀλλ' εἰκότως, ἔφη, ἡγοίμεθ' ἃν οὕτως.

Ταῦτα μὲν τοίνυν, ἢν δ' ἐγώ, δύο ἡμῖν ὡρίσθω εἴδη ἐν ψυχῆ ἐνόντα· τὸ δὲ δὴ τοῦ θυμοῦ καὶ ῷ θυμούμεθα πότερον τρίτον, ἢ τούτων ποτέρῳ ἀν εἴη ὁμοφυές;

Ισως, έφη, τῷ ἐτέρῳ, τῷ ἐπιθυμητικῷ.

'Αλλ', ἢν δ' έγώ, ποτὲ ἀκούσας τι[†] πιστεύω τούτῳ·
ώς ἄρα Λεόντιος ὁ 'Αγλαίωνος ἀνιὼν ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τὸ
βόρειον τεῖχος ἐκτός, αἰσθόμενος νεκροὺς παρὰ τῷ δημίῳ
κειμένους, ἄμα μὲν ἰδεῖν ἐπιθυμοῖ, ἄμα δὲ αὖ δυσχεραίνοι
10 καὶ ἀποτρέποι ἑαυτόν, καὶ τέως μὲν μάχοιτό τε καὶ παρα440 καλύπτοιτο, κρατούμενος δ' οὖν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας, διελκύσας

τοὺς ὀφθαλμούς, προσδραμὼν πρὸς τοὺς νεκρούς, ''Ίδοὺ ὑμῖν,'' ἐφη, '' ὧ κακοδαίμονες, ἐμπλήσθητε τοῦ καλοῦ θεάματος.''

"Ηκουσα, ἔφη, καὶ αὐτός.

Οὖτος μέντοι, ἔφην, ὁ λόγος σημαίνει τὴν ὀργὴν πολεμεῖν ἐνίοτε ταῖς ἐπιθυμίαις ὡς ἄλλο ὂν ἄλλω.

Σημαίνει γάρ, έφη.

Οὖκοῦν καὶ ἄλλοθι, ἔφην, πολλαχοῦ αἰσθανόμεθα, ὅταν b βιάζωνταί τινα παρὰ τὸν λογισμὸν ἐπιθυμίαι, λοιδοροῦντά τε αὐτὸν καὶ θυμούμενον τῷ βιαζομένῳ ἐν αὐτῷ, καὶ ὥσπερ δυοῖν στασιαζόντοιν σύμμαχον τῷ λόγῳ γιγνόμενον τὸν θυμὸν τοῦ τοιούτου; ταῖς δ' ἐπιθυμίαις αὐτὸν κοινωνήσαντα, 5 αἰροῦντος λόγου μὴ δεῖν ἀντιπράττειν, οἶμαί σε οὐκ ἃν

d 8 έταῖρον F D M Galenus: ἔτερον A Stobaeus 94 τρίτον om. Stobaeus $\hbar \nu$ εἴη A D M Stobaeus: εἴη $\hbar \nu$ F Galenus 96 τι (οὐ) ci. anon. τούτ ψ A F D: τοῦτο M Galenus Stobaeus 99 αδ A F M: om. D Galenus Stobaeus 910 μ $\epsilon \nu$ F Galenus Stobaeus: om. A D τε om. Stobaeus a 3 δ A F M: om. D a 5 πολεμε $\epsilon \nu$ Γαλεπαίνειν και πολεμε $\epsilon \nu$ Galenus 38 πολλαχο $\epsilon \nu$ Γαλεπαίνειν και πολεμε $\epsilon \nu$ Galenus 38 πολλαχο $\epsilon \nu$ Γαλεπαίνειν και πολεμε $\epsilon \nu$ Γαλεπαίντ και πολεμε $\epsilon \nu$ Γ

φάναι γενομένου ποτε εν σαυτώ του τοιούτου αlσθέσθαι, οιμαι δ' οὐδ' εν άλλω.

Οὐ μὰ τὸν Δία, ἔφη.

Τί δέ, ην δ' έγώ, σταν τις οίηται αδικείν; ούχ σσφ αν c γενναιότερος η, τοσούτφ ηττον δύναται δργίζεσθαι καὶ πεινών καὶ ρίγων καὶ άλλο ότιοῦν των τοιούτων πάσχων ὑπ' ἐκείνου ον αν οίηται δικαίως ταῦτα δραν, καί, ὁ λέγω, οὐκ ἐθέλει πρὸς τοῦτον αὐτοῦ ἐγείρεσθαι ὁ θυμός;

'Αληθη, ἔφη.

Τί δὲ ὅταν ἀδικεῖσθαί τις ἡγῆται; οὐκ ἐν τούτῳ ζεῖ τε καὶ χαλεπαίνει καὶ συμμαχεῖ τῷ δοκοῦντι δικαίῳ καί, διὰ τὸ πεινῆν καὶ διὰ τὸ ῥιγοῦν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα πάσχεω, ὑπομένων καὶ νικᾳ καὶ οὐ λήγει τῶν γενναίων, πρὶν ῶν ἢ đ διαπράξηται ἢ τελευτήσῃ ἢ ὥσπερ κύων ὑπὸ νομέως ὑπὸ τοῦ λόγου τοῦ παρ' αὐτῷ ἀνακληθεὶς πραϋνθῆ;

Πάνυ μεν οὖν, εφη, εοικε τούτω ὧ λέγεις καίτοι γ' εν τῆ ἡμετέρα πόλει τοὺς ἐπικούρους ὥσπερ κύνας ἐθέμεθα 5 ὑπηκόους τῶν ἀρχόντων ὥσπερ ποιμένων πόλεως.

Καλως γάρ, ην δ' έγω, νοεις δ βούλομαι λέγειν. ἀλλ' η πρός τούτω και τόδε ένθυμη;

Τὸ ποιον:

"Ότι τοὖναντίον ἢ ἀρτίως ἡμῖν φαίνεται περὶ τοῦ θυμοειδοῦς. τότε μὲν γὰρ ἐπιθυμητικόν τι αὐτὸ ψόμεθα εἶναι, νῦν δὲ πολλοῦ δεῖν φαμεν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτὸ ἐν τῷ τῆς ψυχῆς στάσει τίθεσθαι τὰ ὅπλα πρὸς τὸ 5 λογιστικόν.

Παντάπασιν, έφη.

"Αρ' οὖν ἔτερον ὂν καὶ τούτου, ἢ λογιστικοῦ τι εἶδος,

 ώστε μὴ τρία ἀλλὰ δύο εἴδη εἶναι ἐν ψυχῆ, λογιστικὸν καὶ το ἐπιθυμητικόν; ἢ καθάπερ ἐν τῆ πόλει συνεῖχεν αὐτὴν τρία 441 ὅντα γένη, χρηματιστικόν, ἐπικουρητικόν, βουλευτικόν, οὕτως καὶ ἐν ψυχῆ τρίτον τοῦτό ἐστι τὸ θυμοειδές, ἐπίκουρον ὄν τῷ λογιστικῷ φύσει, ἐὰν μὴ ὑπὸ κακῆς τροφῆς διαφθαρῆ; ᾿Ανάγκη, ἔφη, τρίτον.

5 Ναί, ἢν δ' ἐγώ, ἄν γε τοῦ λογιστικοῦ ἄλλο τι φανῆ, ὥσπερ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἐφάνη ἔτερον ὄν.

'Αλλ' οὐ χαλεπόν, ἔφη, φανῆναι· καὶ γὰρ ἐν τοῖς παιδίοις τοῦτό γ' ἄν τις ἴδοι, ὅτι θυμοῦ μὲν εὐθὺς γενόμενα μεστά ἐστι, λογισμοῦ δ' ἔνιοι μὲν ἔμοιγε δοκοῦσιν οὐδέποτε μετα-b λαμβάνειν, οἱ δὲ πολλοὶ ὀψέ ποτε.

Ναὶ μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ, καλῶς γε εἶπες. ἔτι δὲ ἐν τοῖς θηρίοις ἄν τις ἴδοι ὁ λέγεις, ὅτι οὕτως ἔχει. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὁ ἄνω που [ἐκεῖ] εἴπομεν, τὸ τοῦ Ὁμήρου 5 μαρτυρήσει, τὸ—

στηθος δε πλήξας κραδίην ηνίπαπε μύθω.

ἐνταῦθα γὰρ δὴ σαφῶς ὡς ἔτερον ἐτέρῳ ἐπιπλῆττον πε τοίηκεν "Ομηρος τὸ ἀναλογισάμενον περὶ τοῦ βελτίονός τε
 καὶ χείρονος τῷ ἀλογίστως θυμουμένω.

Κομιδη, έφη, δρθώς λέγεις.

Ταθτα μέν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, μόγις διανενεύκαμεν, καὶ 5 ἡμῶν ἐπιεικῶς ὡμολόγηται τὰ αὐτὰ μὲν ἐν πόλει, τὰ αὐτὰ δ' ἐν ἐνὸς ἑκάστου τῆ ψυχῆ γένη ἐνεῦναι καὶ ἴσα τὸν ἀριθμόν.

"Εστι ταῦτα.

Οὐκοῦν ἐκεῖνό γε ἤδη ἀναγκαῖον, ὡς πόλις ἦν σοφὴ καὶ το ῷ, οὕτω καὶ τὸν ἰδιώτην καὶ τούτῳ σοφὸν εἶναι;

αι ἐπικουρητικόν A M Galenus Stobaeus: ἐπικουρικόν FD α5 φανῆ om. Stobaeus α8 τοῦτό γ'] τοῦτο οὐ Stobaeus α9 οὐδέποτε] οὐδέποτε γε Stobaeus b4 δ] ὰ Stobaeus ἐκεῖ om. Galenus τοῦ A D M: om. F c5 ὡμολόγηται Stobaeus: ὁμολογεῖται A F D M c6 ξυὸς M: ἐνὶ A F D Stobaeus τῆ A F M Stobaeus: om. D γένη ex em. F d Stobaeus: γένει A F D M

Τί μήν;

Καὶ ῷ δὴ ἀνδρεῖος ἰδιώτης καὶ ὥς, τούτω καὶ πόλιν d ἀνδρείαν καὶ οῦτως, καὶ τᾶλλα πάντα πρὸς ἀρετὴν ὡσαύτως ἀμφότερα ἔχειν;

'Ανάγκη.

Καὶ δίκαιον δή, ὧ Γλαύκων, οἶμαι φήσομεν ἄνδρα εἶναι 5 τῷ αὐτῷ τρόπῳ ῷπερ καὶ πόλις ἦν δικαία.

Καὶ τοῦτο πᾶσα ἀνάγκη.

'Αλλ' οὕ πη μὴν τοῦτό γε ἐπιλελήσμεθα, ὅτι ἐκείνη γε τῷ τὸ ἑαυτοῦ ἔκαστον ἐν αὐτῆ πράττειν τριῶν ὄντων γενῶν δικαία ἦν.

Οὔ μοι δοκοῦμεν, ἔφη, ἐπιλελῆσθαι.

Μυημουευτέου ἄρα ἡμῖυ ὅτι καὶ ἡμῶυ ἔκαστος, ὅτου αν
τὰ αὐτοῦ ἔκαστου τῶυ ἐν αὐτῷ πράττη, οὖτος δίκαιός τε C ~
ἔσται καὶ τὰ αὐτοῦ πράττων.

Καὶ μάλα, ή δ' δς, μυημουευτέου.

Οὐκοῦν τῷ μὲν λογιστικῷ ἄρχειν προσήκει, σοφῷ ὄντι καὶ ἔχοντι τὴν ὑπὲρ ἀπάσης τῆς ψυχῆς προμήθειαν, τῷ δὲ 5 θυμοειδεῖ ὑπηκόφ εἶναι καὶ συμμάχω τούτου;

Πάνυ γε.

' Αρ' οὖν οὖχ, ὥσπερ ἐλέγομεν, μουσικῆς καὶ γυμναστικῆς κρᾶσις σύμφωνα μὖτὰ ποιήσει, τὸ μὲν ἐπιτείνουσα καὶ τρέφουσα λόγοις τε καλοῖς καὶ μαθήμασιν, τὸ δὲ ἀνιεῖσα 442 παραμυθουμένη, ἡμεροῦσα ὑρμονία τε καὶ ῥυθμῷ;

Κομιδή γε, ή δ' őς.

Καὶ τούτω δὴ οῦτω τραφέντε καὶ ώς ἀληθῶς τὰ αὐτῶν μαθύντε καὶ παιδευθέντε προστήσεσθον τοῦ ἐπιθυμητικοῦ—δ 5

d 2 dropelar F Stobacus: nal dropelar A D M d 5 861 8h (on d 6 Gnep A DM: Wonep F Stobneus d 8 of #7 Stobacus τούτό γι F Stobacus: A F (nt videtur) D M : obra f Stobacus Sinaiús] Sinaiórepos τοῦτο Λ Ι) Μ O 1 ούτος] ούτω Stobacus 04 προσήκει] προσήκον Stobacus 05 thi om. Stobacus 06 elvai nall elvai Stobacus 11 2 Hapauveovuiri A D M: και παραμυθουμίνη F Stobacus π5 προστήσισθον Ci. Schneider: προσθήσετον M: προστήσετον A F D Stobacus: προστατή-Ditor Bekker

δη πλείστον της ψυχης εν εκάστφ εστι και χρημάτων φύσει ἀπληστότατον—δ τηρήσετον μη τῷ πίμπλασθαι τῶν περὶ τὸ σῶμα καλουμένων ἡδονῶν πολὸ καὶ ἰσχυρὸν γενόμενον b οὐκ αὖ τὰ αὐτοῦ πράττη, ἀλλὰ καταδουλώσασθαι καὶ ἄρχειν ἐπιχειρήση ὧν οὐ προσῆκον αὐτῷ γένει, καὶ σύμπαντα τὸν βίον πάντων ἀνατρέψη.

Πάνυ μεν οὖν, έφη.

- 5 *Αρ' οὖν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους τούτω ἂν κάλλιστα φυλαττοίτην ὑπὲρ ἀπάσης τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, τὸ μὲν βουλευόμενον, τὸ δὲ προπολεμοῦν, ἐπόμενον [δὲ] τῷ ἄρχοντι καὶ τῆ ἀνδρεία ἐπιτελοῦν τὰ βουλευθέντα;
- 10 Έστι ταῦτα.

Καὶ ἀνδρεῖον δὴ οἶμαι τούτῳ τῷ μέρει καλοῦμεν ἕνα c ἕκαστον, ὅταν αὐτοῦ τὸ θυμοειδὲς διασώζη διά τε λυπῶν καὶ ἡδονῶν τὸ ὑπὸ τῶν λόγων παραγγελθὲν δεινόν τε καὶ μή.

'Ορθῶς γ', ἔφη.

5 Σοφὸν δέ γε ἐκείνῳ τῷ σμικρῷ μέρει, τῷ δ ἦρχέν τ' ἐν αὐτῷ καὶ ταῦτα παρήγγελλεν, ἔχον αῦ κἀκεῖνο ἐπιστήμην ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ συμφέροντος ἐκάστῳ τε καὶ ὅλῳ τῷ κοινῷ σφῶν αὐτῶν τριῶν ὄντων.

Πάνυ μεν οδυ.

Τί δέ; σώφρονα οὐ τῆ φιλία καὶ συμφωνία τῆ αὐτῶν τούτων, ὅταν τό τε ἄρχον καὶ τὼ ἀρχομένω τὸ λογιστικὸν
 d ὁμοδοξῶσι δεῖν ἄρχειν καὶ μὴ στασιάζωσιν αὐτῷ;

Σωφροσύνη γοῦν, $\mathring{\eta}$ δ' δ'ς, οὐκ ἄλλο τί ἐστιν $\mathring{\eta}$ τοῦτο, πόλεώς τε καὶ ἰδιώτον.

a 7 δ F Stobaeus: $\tilde{\phi}$ A: δ D: $\tilde{\delta}$ M b 1 $\tilde{\alpha}$ λλ $\tilde{\alpha}$ om. Stobaeus b 2 $\tilde{\epsilon}\pi_i\chi\epsilon_i\rho\eta\sigma\eta$] $\tilde{\epsilon}\theta\tilde{\epsilon}\lambda\eta$ Stobaeus $\pi\rho\sigma\sigma\tilde{\eta}\kappa\sigma\nu$] $\pi\rho\sigma\sigma\tilde{\eta}\kappa\epsilon\nu$ Stobaeus a $\tilde{\sigma}\tau\tilde{\phi}$] α $\tilde{\sigma}\tau\tilde{\sigma}\tilde{\sigma}$ ci. Apelt $\gamma \epsilon_i \epsilon_i$ A F D M Stobaeus: $\gamma \epsilon_i \epsilon_i$ b 6 φυλαττοίτην scr. recc.: $\epsilon_i \epsilon_i \epsilon_i$ γ A F D M Stobaeus b 8 $\tilde{\delta}\tilde{\epsilon}$ om. Stobaeus c 2 $\tau \epsilon_i \epsilon_i$ λόγων A F D M: $\tau \delta \nu$ λόγων Stobaeus: $\tau \sigma\tilde{\sigma}$ λόγων scr. recc. c 5 $\tilde{\delta}\epsilon$ γ ϵ Λ F D M Stobaeus: $\tilde{\delta}$ A C 10 $\kappa \alpha l$] $\kappa \alpha l$ $\tau \tilde{\eta}$ Stobaeus d 2 τl om. Stobaeus

443

10

'Αλλὰ μὲν δὴ δίκαιός γε, ῷ πολλάκις λέγομεν, τούτῳ καὶ οῦτως ἔσται.

Πολλη ἀνάγκη.

Τί οὖν; εἶπον ἐγώ· μή πῃ ἡμῖν ἀπαμβλύνεται ἄλλο τι δικαιοσύνη δοκεῖν εἶι'αι ἡ ὅπερ ἐν τῇ πόλει ἐφάνη;

Οὐκ ἔμοιγε, ἔφη, δοκεῖ.

 $^{\circ}\Omega$ δε γάρ, ην δ' έγώ, παντάπασιν αν βεβαιωσαίμεθα 10 εξ τι ημών έτι έν τ $\hat{\eta}$ ψυχ $\hat{\eta}$ αμφισβητε $\hat{\eta}$, τὰ φορτικὰ αὐτ $\hat{\phi}$ e προσφέροντες.

Ποῖα δή;

Οἷον εὶ δέοι ἡμᾶς ἀνομολογεῖσθαι περί τε ἐκείνης τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἐκείνη ὁμοίως πεφυκότος τε καὶ τεθραμμένου 5 ἀνδρός, εἰ δοκεῖ αν παρακαταθήκην χρυσίου ἡ ἀργυρίου δεξάμενος ὁ τοιοῦτος ἀποστερῆσαι, τίν' αν οἴει οἰηθῆναι τοῦτον αὐτὸ δρασαι μαλλον ἡ ὅσοι μὴ τοιοῦτοι;

Οὐδέν' ἄν, ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ ἱεροσυλιῶν καὶ κλοπῶν καὶ προδοσιῶν, $\hat{\eta}$ ὶδία ἐταίρων $\hat{\eta}$ δημοσία πόλεων, ἐκτὸς αν οῦτος εἴη;

'Εκτός.

Καὶ μὴν οὐδ' ὁπωστιοῦν γ' αν ἄπιστος ἡ κατὰ ὅρκους ἡ κατὰ τὰς ἄλλας ὁμολογίας.

Πῶς γὰρ ἄν;

Μοιχείαι γε μην και γονέων αμέλειαι και θεών αθεραπευσίαι παυτι άλλφ μάλλον η τῷ τοιούτφ προσήκουσι.

Παντί μέντοι, έφη.

Οὐκοῦν τούτων πάντων αἴτιον ὅτι αὐτοῦ τῶν ἐν.αὐτῷ b ἔκαστον τὰ αὐτοῦ πράττει ἀρχῆς τε πέρι καὶ τοῦ ἄρχεσθαι; Τοῦτο μὲν οὖν, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

a 1 τοῦτον αὐτὸ ci. Schneider: τοῦτον αὐτὸν Λ F D M: τοῦτο αὐτὸν recc. Stobacus a 2 οὐδίν D M: οὐδὶν Λ F: οὐδίνα Stobacus a 4 δν Λ^1 F D M Stobacus: \mathring{a}_V Λ α δ όπωστιοῦν Υ ὰν scripsi: ὁπωστιοῦν Λ D M: \mathring{a}_{N} τι \mathring{a}_V είν \mathring{a}_V stobacus: \mathring{a}_N \mathring{a}_V stobacus: \mathring{a}_N \mathring{a}_V stobacus: \mathring{a}_N \mathring{a}_V \mathring{a}_V stobacus: \mathring{a}_N \mathring{a}_V \mathring{a}_V Stobacus: \mathring{a}_V $\mathring{a$

Έτι τι οὖν ἔτερον ζητεῖς δικαιοσύνην εἶναι ἢ ταύτην τὴν 5 δύναμιν ἢ τοὺς τοιούτους ἄνδρας τε παρέχεται καὶ πόλεις;
Μὰ Δία, ἢ δ' ὄς, οὐκ ἔγωγε.

Τέλεον ἄρα ἡμῖν τὸ ἐνύπνιον ἀποτετέλεσται, ὁ ἔφαμεν ὑποπτεῦσαι ὡς εὐθὺς ἀρχόμενοι τῆς πόλεως οἰκίζειν κατὰ C θεόν τινα εἰς ἀρχήν τε καὶ τύπον τινὰ τῆς δικαιοσύνης κινδυνεύομεν ἐμβεβηκέναι.

Παντάπασιν μέν οὖν.

Τὸ δέ γε ἦν ἄρα, ὧ Γλαύκων—δι' δ καὶ ὡφελεῖ—εἴδωλόν 5 τι τῆς δικαιοσύνης, τὸ τὸν μὲν σκυτοτομικὸν φύσει ὀρθῶς ἔχειν σκυτοτομεῖν καὶ ἄλλο μηδὲν πράττειν, τὸν δὲ τεκτονικὸν τεκταίνεσθαι, καὶ τἆλλα δὴ οὕτως.

Φαίνεται.

Τὸ δέ γε ἀληθές, τοιοῦτόν τι ην, ὡς ἔοικεν, ἡ δικαιοσύνη,
αλλ' οὐ περὶ τὴν ἔξω πρᾶξιν τῶν αὐτοῦ ἀλλὰ περὶ τὴν
ἀ ἐντός, ὡς ἀληθῶς περὶ ἑαυτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ, μὴ ἐάσαντα
τἀλλότρια πράττειν ἕκαστον ἐν αὐτῷ μηδὲ πολυπραγμονεῖν
πρὸς ἄλληλα τὰ ἐν τῆ ψυχῆ γένη, ἀλλὰ τῷ ὅντι τὰ οἰκεῖα
εὖ θέμενον καὶ ἄρξαντα αὐτὸν αὐτοῦ καὶ κοσμήσαντα καὶ
δ φίλον γενόμενον ἑαυτῷ καὶ συναρμόσαντα τρία ὅντα, ὥσπερ
ὅρους τρεῖς ἀρμονίας ἀτεχνῶς, νεάτης τε καὶ ὑπάτης καὶ
μέσης, καὶ εἰ ἄλλα ἄττα μεταξὺ τυγχάνει ὅντα, πάντα ταῦτα
συνδήσαντα καὶ παντάπασιν ἕνα γενόμενον ἐκ πολλῶν,
σώφρονα καὶ ἡρμοσμένον, οὕτω δὴ πράττειν ἤδη, ἐάν τι
πράττῃ ἢ περὶ χρημάτων κτῆσιν ἢ περὶ σώματος θεραπείαν
ἡ καὶ πολιτικόν τι ἢ περὶ τὰ ἴδια συμβόλαια, ἐν πᾶσι τού-
τοις ἡγούμενον καὶ ὀνομάζοντα δικαίαν μὲν καὶ καλὴν πρᾶξιν
ἡ ἂν ταύτην τὴν ἕξιν σῷζῃ τε καὶ συναπεργάζηται, σοφίαν

 \mathbf{D} 7 τέλεον \mathbf{F} D \mathbf{M} Stobaeus et in marg. γρ. \mathbf{A} : τελευταῖον \mathbf{A} M \mathbf{C} I τε \mathbf{A} M Stobaeus: om. \mathbf{F} D \mathbf{C} 4 ἀφέλει \mathbf{C} i. Ast \mathbf{C} 9 τοιοῦτόν τι Stobaeus: τοιοῦτο μέν τι \mathbf{A} \mathbf{F} D \mathbf{M} \mathbf{C} I έαντὸν \mathbf{F} D \mathbf{M} : έαντῶν \mathbf{A} d 4 ἀντὸν \dots d 5 έαντῷ \mathbf{F} D \mathbf{M} Stobaeus: om. \mathbf{A} d 5 τρία ὅντα om. Stobaeus \mathbf{G} d νεάτην \dots ὑπάτην \dots d 7 μέσην \mathbf{C} i. Hartman d 7 καὶ εἰ \mathbf{F} D Stobaeus: εἰ καὶ \mathbf{A} M (sed add. signa transpositionis \mathbf{M}) e 6 σψίζη τε \mathbf{A} D \mathbf{M} : σώζηται \mathbf{F} Stobaeus

δὲ τὴν ἐπιστατοῦσαν ταύτη τῆ πράξει ἐπιστήμην, ἄδικον δὲ πρᾶξιν ἡ αν ἀεὶ ταύτην λύη, ἀμαθίαν δὲ τὴν ταύτη αὖ 444 ἐπιστατοῦσαν δόξαν.

Παντάπασιν, ή δ' ős, ω Σώκρατες, αληθη λέγεις.

Είεν, η δ' εγώ· τον μεν δίκαιον και άνδρα και πόλιν και δικαιοσύνην, ο τυγχάνει εν αυτοίς ον, ει φαίμεν 5 ηύρηκεναι, ουκ αν πάνυ τι οίμαι δόξαιμεν ψεύδεσθαι.

Μὰ Δία οὐ μέντοι, έφη.

Φῶμεν ἄρα;

Φῶμεν.

Έστω δή, ήν δ' έγώ· μετὰ γὰρ τοῦτο σκεπτέον οίμαι 10 ἀδικίαν.

Δηλον.

Οὐκοῦν στάσιν τινὰ αὖ τριῶν ὄντων τούτων δεῖ αὐτὴν b εἶναι καὶ πολυπραγμοσύνην καὶ ἀλλοτριοπραγμοσύνην καὶ ἐπανάστασιν μέρους τινὸς τῷ ὅλῳ τῆς ψυχῆς, ἵν' ἄρχῃ ἐν αὐτῆ οὐ προσῆκον, ἀλλὰ τοιούτου ὅντος φύσει οἴου πρέπειν αὐτῷ δουλεύειν, τῷ δ' οὐ δουλεύειν ἀρχικοῦ γένους ὄντι; 5 τοιαῦτ' ἄττα οἶμαι φήσομεν καὶ τὴν τούτων ταραχὴν καὶ πλάνην εἶναι τήν τε ἀδικίαν καὶ ἀκολασίαν καὶ δειλίαν καὶ ἀμαθίαν καὶ συλλήβδην πᾶσαν κακίαν.

Αὐτὰ μὲν οὖν ταῦτα, ἔφη.

Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ τὸ ἄδικα πράττειν καὶ τὸ ἀδικεῖν c καὶ αὖ τὸ δίκαια ποιεῖν, ταῦτα πάντα τυγχάνει ὄντα κατά-δηλα ἥδη σαφῶς, εἴπερ καὶ ἡ ἀδικία τε καὶ δικαιοσύνη;

Πως δή;

"Οτι, ην δ' εγώ, τυγχάνει οὐδεν διαφέροντα τῶν ὑγιεινῶν 5 τε και νοσωδῶν, ὡς ἐκεῖνα ἐν σώματι, ταῦτα ἐν ψυχῆ.

 Πη; ἔφη.

Τὰ μέν που ύγιεινὰ ύγίειαν ἐμποιεῖ, τὰ δὲ νοσώδη νόσον. Ναί.

10 Οὐκοῦν καὶ τὸ μὲν δίκαια πράττειν δικαιοσύνην ἐμποιεῖ, d τὸ δ' ἄδικα ἀδικίαν;

'Ανάγκη. ζ

Έστι δὲ τὸ μὲν ὑγίειαν ποιεῖν τὰ ἐν τῷ σώματι κατὰ φύσιν καθιστάναι κρατεῖν τε καὶ κρατεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων, 5 τὸ δὲ νόσον παρὰ φύσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἄλλο ὑπ' ἄλλου.

Έστι γάρ.

Οὐκοῦν αὖ, ἔφην, τὸ δικαιοσύνην ἐμποιεῖν τὰ ἐν τῆ ψυχῆ κατὰ φύσιν καθιστάναι κρατεῖν τε καὶ κρατεῖσθαι ὑπ' ἀλλή10 λων, τὸ δὲ ἀδικίαν παρὰ φύσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι ἄλλο ὑπ' ἄλλου;

Κομιδη, ἔφη.

'Αρετη μεν ἄρα, ως ἔοικεν, ὑγίειά τέ τις ἃν εἴη καὶ ε κάλλος καὶ εὐεξία ψυχης, κακία δε νόσος τε καὶ αἶσχος καὶ ἀσθένεια.

Έστιν ούτω.

⁸Αρ' οὖν οὐ καὶ τὰ μὲν καλὰ ἐπιτηδεύματα εἰς ἀρετῆς 5 κτῆσιν φέρει, τὰ δ' αἰσχρὰ εἰς κακίας;

'Ανάγκη.

Τὸ δὴ λοιπὸν ήδη, ὡς ἔοικεν, ἡμῶν ἐστι σκέψασθαι 445 πότερον αὖ λυσιτελεῖ δίκαιά τε πράττειν καὶ καλὰ ἐπιτη- δεύειν καὶ εἶναι δίκαιον, ἐάντε λανθάνη ἐάντε μὴ τοιοῦτος ών, ἢ ἀδικεῖν τε καὶ ἄδικον εἶναι, ἐάνπερ μὴ διδῷ δίκην μηδὲ βελτίων γίγνηται κολαζόμενος.

'Αλλ', έφη, ὧ Σώκρατες, γελοῖον έμοιγε φαίνεται τὸ σκέμμα γίγνεσθαι ἦδη, εἰ τοῦ μὲν σώματος τῆς φύσεως διαφθειρομένης δοκεῖ οὐ βιωτὸν εἶναι οὐδὲ μετὰ πάντων

d ι άδικα ADM Stobaeus: άδικα πράττειν F d 3 ποιείν AFD: έμποιείν al. Stobaeus d 9 τε καὶ] καὶ Stobaeus θ 7 τὸ δἡ] τόδε νel τόδε δὴ ci. Herwerden

đ

σιτίων τε καὶ ποτών καὶ παντὸς πλούτου καὶ πάσης ἀρχῆς, τῆς δὲ αὐτοῦ τούτου ῷ ζῶμεν φύσεως ταραττομένης καὶ διαφθειρομένης βιωτὸν ἄρα ἔσται, ἐάνπερ τις ποιῆ ὁ ᾶν b βουληθῆ ἄλλο πλὴν τοῦτο ὁπόθεν κακίας μὲν καὶ ἀδικίας ἀπαλλαγήσεται, δικαιοσύνην δὲ καὶ ἀρετὴν κτήσεται, ἐπει-δήπερ ἐφάνη γε ὄντα ἐκάτερα οἶα ἡμεῖς διεληλύθαμεν.

Γελοΐον γάρ, ην δ' έγώ· ἀλλ' ὅμως ἐπείπερ ἐνταῦθα ἐλη- 5 λύθαμεν, ὅσον οἶόν τε σαφέστατα κατιδεῖν ὅτι ταῦτα οὕτως ἔχει οὐ χρη ἀποκάμνειν.

"Ηκιστα, νὴ τὸν Δία, ἔφη, πάντων ἀποκμητέον.

 $\Delta \epsilon \hat{v}$ ρό νυν, ην δ' έγώ, ໃνα καὶ ἴδης ὅσα καὶ εἴδη ἔχει η cκακία, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἄ γε δη καὶ ἄξια θέας.

Έπομαι, έφη· μόνον λέγε.

Καὶ μήν, ἢν δ' ἐγώ, ὥσπερ ἀπὸ σκοπιᾶς μοι φαίνεται, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἀναβεβήκαμεν τοῦ λόγου, ἐν μὲν εἶναι εἶδος 5 τῆς ἀρετῆς, ἄπειρα δὲ τῆς κακίας, τέτταρα δ' ἐν αὐτοῖς ἄττα ὧν καὶ ἄξιον ἐπιμνησθῆναι.

Πῶς λέγεις; ἔφη.

"Οσοι, ην δ' έγώ, πολιτειών τρόποι είσιν είδη έχοντες, τοσούτοι κινδυνεύουσι και ψυχης τρόποι είναι.

Πόσοι δή;

Πέντε μέν, ην δ' εγώ, πολιτειῶν, πέντε δε ψυχης.

Λέγε, έφη, τίνες.

Λέγω, εἶπον, ὅτι εἶς μὲν οὖτος δν ἡμεῖς διεληλύθαμεν πολιτείας εἴη ἀν τρόπος, ἐπονομασθείη δ' ἀν καὶ διχῆ· ἐγγενομένων μὲν γὰρ ἀνδρὸς ἐνὸς ἐν τοῖς ἄρχουσι διαφέ- 5 ροντος βασιλεία ἀν κληθείη, πλειόνων δὲ ἀριστοκρατία.

'Αληθη, ξφη.

Τοῦτο μεν τοίνυν, ην δ' εγώ, εν είδος λέγω· οὕτε γάρ άν

A9 αὐτοῦ τούτου] αỗ τούτου vel αὐτοῦ τοῦ Stobacus καὶ] τε καὶ Stobacus b3 δὶ ΛΙ Μ: τε F ἐπειδήπερ] ἐπειδή γε Stobacus b8 ἀποκμητίον Bekker: ἀποκνητίον Λ F D M Stobacus ει τις εἰδῆς Stobacus δσα καὶ Λ F D: δσα Μ Stobacus εδ αὐτοῖς άτταὶ αὐτῆς δετα Stobacus

πλείους οὖτε εἶς ἐγγενόμενοι κινήσειεν ἃν τῶν ἀξίων λόγου νόμων τῆς πόλεως, τροφῆ τε καὶ παιδεία χρησάμενος ἦ διήλθομεν.

Οὐ γὰρ εἰκός, ἔφη.

ΘΙ έγγενόμενοι AFDM Stobaeus: έγγενόμενος scr. recc. Θ3 δι- ήλθομεν] διεληλύθαμεν Stobaeus